Projekt z dnia 20 sierpnia 2014 r.

Ministerstwo Finansów

Projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

Warszawa

I. Cel projektowanej regulacji

Celem projektowanej regulacji jest uproszczenie przepisów w zakresie podatku akcyzowego oraz zniesienie lub ograniczenie niektórych uciążliwych i zbędnych obowiązków administracyjnych, które dotyczą podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych.
Przedstawione rozwiązania przyczynią się do ułatwienia przedsiębiorcom wykonywania działalności gospodarczej związanej z obrotem wyrobami akcyzowymi. Ograniczenie obciążeń zmniejszy koszty dopełniania procedur administracyjnych, a tym samym koszty wykonywanej działalności. Proponowane regulacje obejmą uproszczenie procedur związanych z prowadzeniem działalności w zakresie wyrobów akcyzowych, wprowadzenie regulacji doprecyzowujących obowiązujące przepisy oraz dostosowanie przepisów ustawy o podatku akcyzowym do regulacji określonych w innych ustawach (np. kwestie dotyczące wystawiania faktur zawarte w przepisach ustawy o podatku od towarów i usług). Celem nowelizacji przepisów jest także konieczność udoskonalenia obowiązującego prawa i ułatwienie stosowania przepisów przez ich adresatów.
Przewidywane zmiany w dużej części stanowią realizację postulatów kierowanych do Ministerstwa Finansów przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w branżach związanych z obrotem wyrobami akcyzowymi. W szczególności wprowadzenie przedmiotowych zmian w ustawie o podatku akcyzowym związane jest z uwzględnieniem propozycji przedsiębiorców w tym zakresie, zawartych w „Białej księdze problemów podatkowych" oraz w raporcie (de)regulacyjnym „Akcyza 2013 – kierunek pożądanych zmian".

II. Istota i zakres przewidywanej regulacji

Zakres przewidywanej regulacji obejmuje następujące zagadnienia:

1) doprecyzowanie regulacji dotyczących terytoriów poszczególnych państw członkowskich, które traktuje się jako wyłączone z terytorium Unii Europejskiej dla potrzeb podatku akcyzowego, w związku z wejściem w życie Dyrektywy Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty (Dz. Urz. UE L 2013 Nr 353, str. 5).
2) doprecyzowanie pojęcia dotyczącego faktury oraz ujednolicenie nomenklatury w zakresie wystawiania faktur i jej dostosowanie do przepisów wprowadzonych ustawą z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 35);
3) zniesienie odrębnego druku INF - informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym;
4) wprowadzenie regulacji dotyczącej umieszczania przez podatnika podatku akcyzowego, kwoty akcyzy na fakturze, na żądanie nabywcy wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych;
5) umożliwienie korzystania ze zwolnienia od akcyzy przysługującego zakładowi energochłonnemu przez podmioty rozpoczynające działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub wyrobów gazowych;

6) doprecyzowanie pojęcia systemu prowadzącego do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej;

7) rezygnacja z obowiązku powiadamiania o niepodjęciu lub niewykonywaniu działalności na podstawie uzyskanego zezwolenia akcyzowego, którego niedopełnienie skutkuje obecnie cofnięciem z urzędu zezwolenia;

8) rozszerzenie możliwości stosowania celnych procedur uproszczonych w stosunku do wyrobów akcyzowych;

9) doprecyzowanie regulacji dotyczących przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów energetycznych opodatkowanych zerową stawką akcyzy;

10) doprecyzowanie regulacji dotyczących obrotu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobami energetycznymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy;

11) doprecyzowanie pozostałych regulacji dotyczących obrotu wyrobami energetycznymi opodatkowanymi zerową stawka akcyzy,

12) doprecyzowanie regulacji w zakresie opodatkowania strat olejów smarowych, które nie są objęte definicją ubytków wyrobów akcyzowych;

13) zmiany przepisów w zakresie zezwoleń na wykonywanie działalności w zakresie wyrobów akcyzowych;

14) zmiany przepisów w zakresie terminu, w którym podmiot obowiązany jest do nałożenia otrzymanych znaków akcyzy na wyroby spirytusowe i winiarskie lub, w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego, sprowadzenia oznaczonych wyrobów spirytusowych i winiarskich na terytorium kraju;

15) ograniczenie stosowania druku upoważnienia do odbioru banderol wyłącznie w sytuacji wydawania podmiotom znaków akcyzy przez wytwórcę tych znaków;

16) wydłużenie terminu na zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy na wyroby spirytusowe, winiarskie i tytoniowe;

17) wprowadzenie możliwości przemieszczania na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów oznaczonych znakami akcyzy ze składu podatkowego, gdzie były wytwarzane usługowo przez inny podmiot do składu podatkowego podmiotu, będącego właścicielem tych wyrobów;

18) wprowadzenie możliwości otrzymywania znaków akcyzy przez podmioty zamierzające nabyć wyroby akcyzowe objęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i posiadające zezwolenie wyprowadzenia tych wyrobów z cudzego składu podatkowego;

19) doprecyzowanie regulacji w zakresie dokumentowania zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;

20) ograniczenie konsekwencji prawnych w przypadku wystąpienia uchybień w ewidencji wyrobów zwolnionych ze względu na przeznaczenie;

21) ograniczenie obciążeń administracyjnych dla podmiotów posiadających zezwolenie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;

22) zmiany uproszczeniowe w zakresie przepisów dotyczących warunków magazynowania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy;

23) doprecyzowanie regulacji dotyczących przeładunku olejów smarowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy;

24) umożliwienie podmiotom gospodarczym samodzielnego saldowania zabezpieczenia generalnego;

25) upoważnienie Ministra Finansów do określania właściwości organów podatkowych w sprawach odnotowania obciążenia lub zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego;

26) zmiana częstotliwości aktualizacji wysokości złożonego zabezpieczenia ryczałtowego poprzez wprowadzenie elastycznego terminu aktualizacji i wydłużenie do roku maksymalnego terminu na jej dokonanie przez naczelnika urzędu celnego;

27) rozszerzenie możliwości objęcia zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu odbierającego;

28) wprowadzenie możliwości stosowania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego po upływie terminu określonego w tym zwolnieniu, w przypadku gdy prawidłowo i terminowo złożony wniosek o przedłużenie terminu ważności zwolnienia nie zostanie przez organ podatkowy rozstrzygnięty przed jego upływem;

29) umożliwienie, automatycznego odnotowywania przez System EMCS obciążenia albo użycia zabezpieczenia akcyzowego podmiotu odbierającego, po zakończeniu przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;

30) odstąpienie od wymogu obligatoryjnej obecności funkcjonariusza celnego podczas niszczenia piwa i wyrobów winiarskich z zapłaconą akcyzą zwróconych w wyniku reklamacji;

31) zmiany przepisów z zakresu podatku akcyzowego i kontroli mające na celu uproszczenie procedur związanych z prowadzeniem działalności w zakresie wyrobów akcyzowych;

- umożliwienie wnoszenia zastrzeżeń do protokołu z kontroli obrachunkowej,

- wyeliminowanie podwójnej weryfikacji podmiotów przed wydaniem zezwolenia akcyzowego oraz podwójnej dokumentacji dotyczącej składu podatkowego,

- wprowadzenie jednego wniosku o wydanie zezwolenia i o urzędowe sprawdzenie,

- odstąpienie od przeprowadzania urzędowego sprawdzenia po wznowieniu działalności,

- dodanie w ustawie o podatku akcyzowym nowego działu regulującego kwestie związane z ewidencjami i innymi dokumentacjami,

- określenie w ustawie jednej delegacji do wydania rozporządzenia w sprawie warunków dotyczących miejsca prowadzenia składu podatkowego oraz miejsca, w którym są odbierane wyroby akcyzowe przez zarejestrowanego odbiorcę,

- wprowadzenie terminu na przystąpienie do inwentaryzacji

32) Wprowadzenie regulacji odnoszących się do pośredniczących podmiotów tytoniowych, które przyczynią się do skutecznego zwalczania działalności przestępczej w zakresie obrotu suszem tytoniowym;

33) Wprowadzenie regulacji przewidującej opodatkowanie wytwarzania papierosów przy użyciu maszyn do automatycznego nabijania gilz papierosowych oraz zmiana sposobu opodatkowania cygar;

34) Wprowadzenie możliwości wyboru przez podatnika właściwego organu podatkowego w zakresie akcyzy, w sytuacji gdy czynności prawne podlegające opodatkowaniu akcyzą zostały dokonane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą wystąpiły na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych;

35) Upoważnienie Ministra Finansów do określania wykazu zadań o charakterze materialno-technicznym dotyczących obsługi podmiotów w zakresie akcyzy, do wykonywania, których właściwi będę oprócz naczelników urzędów celnych i dyrektorów izb celnych również naczelnicy urzędów skarbowych i dyrektorzy izb skarbowych;

36) Wprowadzenie regulacji zwalniającej pojazdy sanitarne przeznaczone dla zespołów ratownictwa medycznego z opodatkowania podatkiem akcyzowym.

III. Zasadnicze kwestie wymagające uregulowania

1) **Doprecyzowanie regulacji dotyczących terytoriów poszczególnych państw członkowskich, które traktuje się jako wyłączone z terytorium Unii Europejskiej dla potrzeb podatku akcyzowego, w związku z wejściem w życie Dyrektywy Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty (Dz. Urz. UE L 2013 Nr 353, str. 5).**

Propozycja:

Doprecyzowanie brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a tiret drugie poprzez wskazanie, że z Republiki Francuskiej wyłącza się francuskie terytoria, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz doprecyzowanie brzmienia ust. 3 w art. 2 ustawy poprzez wskazanie, że w związku z oświadczeniem Republiki Francuskiej terytoria, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

Uzasadnienie proponowanego działania:

W związku z decyzją Rady Europejskiej 2012/419/UE z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie zmiany statusu Majotty względem Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2012, s. 131), od dnia 1 stycznia 2014 r. Majotta posiada status regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zamiast statusu kraju i terytorium zamorskiego w rozumieniu art. 355 ust. 2 TFUE. W związku z tym decyzją Rady Europejskiej dodano Majottę do wykazu regionów najbardziej oddalonych wymienionych w art. 349 TFUE oraz do równoległego wykazu zawartego w art. 355 ust. 1 TFUE. Po tej zmianie statusu do Majotty stosować się będą unijne przepisy podatkowe.
Dyrektywa Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca m.in. dyrektywę 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty, zakłada zatem zrównanie sytuacji Majotty w odniesieniu do stosowania ww. dyrektywy z innymi francuskimi regionami najbardziej oddalonymi - wyłączając ją z zakresu jej stosowania. Na mocy tych zmian, poprzez odwołanie do art. 349 i art. 355 ust. 1 TFUE, sytuacja wszystkich tych regionów nie będzie zależeć od ewentualnych zmian ich statusu w prawodawstwie krajowym. Zatem w zakresie terytoriów poszczególnych państw członkowskich, które traktuje się jako wyłączone z terytorium Unii Europejskiej dla potrzeb podatku akcyzowego, należało doprecyzować, że z Republiki Francuskiej wyłącza się francuskie terytoria, o których mowa w art. 349 i 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (art. 2 ust. 1 pkt 3a tiret drugie oraz art. 2 ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym).

2) **Doprecyzowanie pojęcia dotyczącego faktury oraz ujednolicenie nomenklatury w zakresie wystawiania faktur i jej dostosowanie do przepisów wprowadzonych ustawą z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 35).**

Propozycja:

Doprecyzowanie pojęcia faktury poprzez wskazanie, iż przez fakturę rozumie się fakturę w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli zawiera dane nabywcy i jego adres, oraz dane dotyczące ilości i miary nabywanych wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych. Jednocześnie proponuje się odstąpienie w zakresie wystawiania faktur od używania dotychczasowych pojęć oryginału i kopii faktury, co w konsekwencji oznacza, że ustawa będzie posługiwała się wyłącznie sformułowaniem faktura.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Proponowana zmiana pojęcia faktury związana jest z regulacjami występującymi w ustawie o podatku od towarów i usług zezwalającymi na odstąpienie od zamieszczania w określonych sytuacjach obligatoryjnych danych, które powinna zawierać faktura. Mając na względzie, że przepisy ustawy o podatku od towarów i usług zezwalają, aby w niektórych przypadkach (np. gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 100 euro), faktura nie zawierała wszystkich danych (w tym m.in. danych identyfikacyjnych nabywcy, jego adresu, oraz danych co do ilości i miary nabywanych towarów) - w celu pozyskania tych danych dla potrzeb podatku akcyzowego - proponuje się, aby faktura w rozumieniu przepisów akcyzowych takie dane zawierała, co jest niezbędne z punktu widzenia potrzeby zapewnienia prawidłowego poboru podatku akcyzowego, jak i sprawowania kontroli nad wyrobami akcyzowymi i samochodami osobowymi.

Ponadto w związku z nowelizacją przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) odstąpiono w zakresie

wystawiania faktur od używania dotychczasowych pojęć oryginału i kopii faktury. Ustawa nowelizująca przeniosła do ustawy o podatku od towarów i usług przepisy w zakresie fakturowania, które do dnia 31 grudnia 2012 r. były zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r., Nr 68, poz. 360, z późn. zm.). Przedmiotowe rozporządzenie w wersji pierwotnej zawierało przepis § 19 ust. 1 dotyczący obowiązku wystawiania faktury co najmniej w 2 egzemplarzach, przy czym oryginał otrzymywał nabywca, a kopię zatrzymywał sprzedawca. Obecnie z przepisów wynika, iż fakturę wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży.

Z uwagi na to, iż poszczególne przepisy akcyzowe w pewnych przypadkach odwołują się do kopii faktury, konieczna jest ich zmiana związana z dostosowaniem tych przepisów akcyzowych do nomenklatury obowiązującej w ustawie o podatku od towarów i usług.

3) Zniesienie odrębnego druku INF - informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym.

Propozycja:

Rezygnacja z obowiązku składania przez podmioty prowadzące składy podatkowe informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Wprowadzenie regulacji przewidującej rezygnację z obowiązku składania przez podmioty prowadzące składy podatkowe informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym (na stosownych formularzach INF), przekazywanej co miesiąc właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, ma na celu uniknięcie konieczności umieszczania tych samych danych w różnych dokumentach. Dane zawarte w powyższych informacjach, dotyczące wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym są bowiem również ujmowane w ewidencji wyrobów akcyzowych prowadzonych przez podmioty prowadzące składy podatkowe.
Należy zauważyć, że w ewidencji wyrobów akcyzowych znajdują się wszystkie niezbędne informacje o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym. Podmiot prowadzący skład podatkowy dokonuje zamknięcia ewidencji i jej miesięcznego podsumowania za każdy miesiąc kalendarzowy. Raport z zamknięcia i podsumowania ewidencji może być w każdym czasie przedłożony właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, na żądanie tego organu.
Rezygnacja ze składania informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym znacznie uprości prowadzenie działalności w formie składu podatkowego, podmioty nie będą bowiem musiały umieszczać dwukrotnie tych samych informacji w różnych dokumentach (w INF oraz w ewidencji składu podatkowego). Zniesienie obowiązku składania odrębnych informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym będzie odciążeniem administracyjnym zarówno dla podatników, jak i dla organów podatkowych.

4) Wprowadzenie regulacji dotyczącej umieszczania przez podatnika podatku akcyzowego, kwoty akcyzy na fakturze, na żądanie nabywcy wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych.

Propozycja:

Wprowadzenie przepisu zgodnie, z którym na żądanie nabywcy, podatnik podatku akcyzowego, który nie został zwolniony z obowiązku podatkowego w tym podatku, wykaże na fakturze kwotę podatku akcyzowego, zawartą w cenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych wykazanych w tej fakturze.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Do dnia 31 grudnia 2012 r. w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r., Nr 68, poz. 360, z późn. zm.), funkcjonował przepis § 5 ust. 14 w brzmieniu: „Na żądanie nabywcy podatnik podatku akcyzowego, który nie został zwolniony z obowiązku podatkowego w tym podatku, określa w fakturze kwotę podatku akcyzowego, zawartą w wartości towarów wykazanych w tej fakturze". Przedmiotowe rozporządzenie uległo nowelizacji i od dnia 1 stycznia 2013 r. w jego treści nie występuje odpowiednik ww. regulacji.
Znowelizowane rozporządzenie obowiązywało do końca 2013 r., gdyż w dniu 1 stycznia 2014 r. weszła w życie nowelizacja ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), w zakresie, który dotyczył wprowadzenia do tej ustawy m.in. przeniesionych z rozporządzenia przepisów odnoszących się do fakturowania. Jednakże i w tym przypadku pozbawiono nabywcę towaru prawa do żądania od podatnika podatku akcyzowego określenia w fakturze kwoty podatku akcyzowego zawartego w cenie towaru.
Poszczególne przepisy akcyzowe w pewnych przypadkach odwołują się do dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy, m.in. w przypadku ubiegania się o zwrot zapłaconej akcyzy przez podmiot, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu wyrobu akcyzowego nabytego od podatnika. W przypadku podmiotu, który akcyzę zapłacił w cenie nabycia, dokumentem potwierdzającym zapłatę akcyzy będzie faktura z wykazaną kwotą akcyzy, wystawiona na ten podmiot przez sprzedawcę wyrobu akcyzowego.
Mogą zdarzyć się również inne sytuacje, w których celowe będzie zamieszczenie w fakturze informacji o zapłaconej akcyzie m.in. w przypadku rozliczeń akcyzy, w szczególności w przypadkach obniżenia kwoty akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą w cenie zakupu wyrobów akcyzowych zużytych do wytworzenia innych wyrobów akcyzowych. Zasadnym jest zatem wprowadzenie w ustawie o podatku akcyzowym przepisu, który będzie zawierał obowiązek zamieszczania na fakturze przez podatnika podatku akcyzowego, kwoty akcyzy w związku z żądaniem nabywcy wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych.

5) Umożliwienie korzystania ze zwolnienia od akcyzy przysługującego zakładowi energochłonnemu przez podmioty rozpoczynające działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub wyrobów gazowych.

Propozycja:

Dodanie przepisów, które umożliwią podmiotowi rozpoczynającemu działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub wyrobów gazowych korzystanie ze zwolnienia od akcyzy przysługującemu zakładowi energochłonnemu.

Warunkiem zwolnienia będzie złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenia o planowanym osiągnięciu w pierwszym roku działalności wskaźników o których mowa w art. 31a ust. 7 oraz 31b ust. 10. W przypadku nie osiągnięcia na koniec pierwszego roku działalności przedmiotowych wskaźników podmiot byłby zobligowany do zapłaty w pierwszym kwartale kolejnego roku, wraz z odsetkami, akcyzy od zużytych wyrobów węglowych lub wyrobów gazowych, od których nie została zapłacona akcyza.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Na podstawie art. 31a ust 1 pkt 8 zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby węglowe przeznaczone do celów opałowych przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe.

W przypadku wyrobów gazowych art. 31b ust. 1 pkt 5 ustawy przewiduje zwolnienie od akcyzy czynności podlegających opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do celów opałowych przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej. Jednocześnie zgodnie z art. 31a ust. 7 oraz 31b ust. 10 ustawy podstawą do uznania za zakład energochłonny są dane dotyczące zużycia ww. wyrobów za rok poprzedzający rok, w odniesieniu do którego jest ustalany status zakładu.

W związku z powyższym ze zwolnienia nie mogą korzystać podmioty rozpoczynające dopiero działalność z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub gazowych, nawet jeżeli w roku rozpoczęcia działalności będą osiągać limity zużycia tych wyrobów określone dla zakładów energochłonnych.
Stąd zasadnym było dokonanie takich zmian w ustawie, które umożliwią skorzystanie ze zwolnienia zakładom energochłonnym także w pierwszym roku ich działalności, jednakże przy założeniu, iż w przypadku gdy podmiot nie osiągnie w pierwszym roku działalności wskaźników energochłonności będzie on zobligowany do zapłaty zaległej akcyzy wraz z odsetkami.

6) Doprecyzowanie pojęcia systemu prowadzącego do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.

Propozycja:

Doprecyzowanie pojęcia systemu prowadzącego do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej poprzez wskazanie, iż zalicza się tu: Europejski Systemem Handlu Emisjami (zgodnie z ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. *o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych* (Dz. U. Nr 122, poz. 695 i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2008 r. *w sprawie przyjęcia Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do emisji dwutlenku węgla na lata 2008-2012 dla wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji* (Dz U. z 2008 r. Nr 202, poz. 1248), system EMAS, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. *o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS)* (Dz. U. Nr 178, poz.1060), a także system zarządzania środowiskowego potwierdzony, przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytując, certyfikatem ISO 14001:2004.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Na podstawie art. 31a ust 1 pkt. 9 oraz art. 31b ust 1 pkt 5 zwalnia się od akcyzy odpowiednio wyroby węglowe i wyroby gazowe zużywane przez podmiot gospodarczy, w którym wprowadzony został w życi system prowadzący do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywnc energetycznej. W związku z licznymi wątpliwościami interpretacyjnymi ze strony podmiotów gospodarcz co należy za taki system uznać konieczne jest określenie, jakie systemy uznaje się za „systemy prowadząc do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej'

7) Rezygnacja z obowiązku powiadamiania o niepodjęciu lub niewykonywaniu działalności na podstawie uzyskanego zezwolenia akcyzowego, którego niedopełnienie skutkuje obecnie cofnięciem z urzędu zezwolenia.

Propozycja:

Uchylenie przepisów ustawy, które nakładają na właściwego naczelnika urzędu celnego obowiązek cofnięcia z urzędu zezwolenia akcyzowego, w sytuacji gdy po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Z obowiązujących obecnie przepisów ustawy wynika dla podmiotów posiadających zezwolenia akcyzowe obowiązek powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o niepodjęciu działalności w terminie 3 miesięcy po uzyskaniu zezwolenia oraz o przerwaniu działalności na czas dłuższy niż 3 miesiące. Brak takiego powiadomienia skutkuje koniecznością obligatoryjnego cofnięcia z urzędu zezwolenia przez organ podatkowy. Cofnięcie z urzędu zezwolenia wiąże się natomiast z tym, że w okresie 3 lat podmiot nie może uzyskać nowego zezwolenia. Tymczasem część podmiotów korzysta z posiadanych zezwoleń sporadycznie, np. w odstępie kilkumiesięcznym w związku z zawieranymi transakcjami. Zwłaszcza wymóg każdorazowego powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o przerwaniu działalności na czas dłuższy niż 3 miesiące stanowi dla tych podmiotów znaczną uciążliwość. W związku z tym, mając na uwadze postulaty podmiotów dotyczące ułatwienia prowadzenia działalności, uznano, że w sytuacji gdy podmiot spełnił określone ustawą wymagania formalne i uzyskał odpowiednie zezwolenie, które jest ważne, to można odstąpić od dodatkowych obowiązków formalnych związanych z czasowym niewykonywaniem działalności na podstawie wydanego zezwolenia. Jest to tym bardziej uzasadnione, że niedopełnienie powyższych obowiązków formalnych obwarowane jest surowymi sankcjami, nieadekwatnymi do stwierdzonych uchybień.

8) Rozszerzenie możliwości stosowania celnych procedur uproszczonych w stosunku do wyrobów akcyzowych.

Propozycje:

- zniesienie wyłączenia stosowania procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, w odniesieniu do alkoholu etylowego, w tych przypadkach gdy, procedurą wywozu będzie obejmowany alkohol etylowy zawarty w: kosmetykach klasyfikowanych do pozycji CN 3304, 3305, 3306 i 3307, perfumach i wodach toaletowych

klasyfikowanych do pozycji CN 3303 oraz olejkach eterycznych klasyfikowanych do pozycji CN 3301 i mieszaninach substancji zapachowych klasyfikowanych do pozycji CN 3302,
- dodanie przepisu, zgodnie z którym art. 27 ust. 1 pkt 2 lit. a i b oraz ust. 3 ustawy nie mają zastosowania w przypadku, gdy importowane wyroby energetyczne, bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego, w rozumieniu prawa celnego, są przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu rurociągu z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju,
- dodanie przepisu, zgodnie z którym w przypadku gdy w zgłoszeniu niekompletnym lub zgłoszeniu uproszczonym, w rozumieniu prawa celnego, nie została obliczona i wykazana kwota akcyzy, to zgłoszenie uzupełniające, w rozumieniu przepisów prawa celnego, powinno zostać przesłane nie później niż e-AD,
- dodanie regulacji, zgodnie z którą w przypadku, gdy importowane wyroby energetyczne, bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego, w rozumieniu prawa celnego, są przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu rurociągu z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju, podmiot wysyłający przesyła do Systemu projekt e-AD niezwłocznie po zakończeniu tłoczenia.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z ustawą procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, nie stosuje się w odniesieniu do alkoholu etylowego. Jedną z procedur uproszczonych jest tzw. procedura uproszczona w miejscu (art. 76 ust. 1 lit. c WKC), która pozwala na objęcie towarów daną procedurą celną w miejscu uznanym przez organ celny. W takim przypadku zgłaszający zwolniony jest z obowiązku fizycznego przedstawiania towarów w urzędzie celnym.
Zgodnie z ustawą do alkoholu etylowego zalicza się wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, objęte pozycjami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego działu Nomenklatury Scalonej. Brak jest rozróżnienia na alkohol etylowy skażony i nieskażony.
W związku z powyższym wyłączenie możliwości stosowania celnych procedur uproszczonych dotyczy alkoholu etylowego objętego poz. CN 2207 i 2208, o mocy przekraczającej 1,2% objętości, w tym również zawartego w innym wyrobie.
Ze względu na powyższą definicję alkoholu etylowego, brak jest zatem możliwości stosowania celnych procedur uproszczonych w stosunku do wyrobów, które zawierają alkohol etylowy objęty poz. CN 2207 i 2208 o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości - niezależnie od tego czy alkohol ten został skażony, czy nie.
Ministerstwo Finansów otrzymało wnioski przedsiębiorców o zniesienie wyłączenia, o którym mowa w art. 7c ust. 2 pkt 1 ustawy *o podatku akcyzowym*, w przypadku stosowania procedur uproszczonych przy obejmowaniu procedurą wywozu wyrobów, które zawierają alkohol etylowy objęty poz. CN 2207 i 2208 o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości. Z postulatami takimi zwróciły się firmy eksportujące kosmetyki zawierające skażony alkohol etylowy. We wnioskach tych przedsiębiorcy podnosili, że przed wprowadzeniem w ustawie *o podatku akcyzowym* regulacji dotyczących stosowania celnych procedur uproszczonych była możliwość obejmowania procedurą wywozu wyrobów zawierających w swym składzie alkohol etylowy z zastosowaniem uproszczeń.
Należy w tym miejscu wyjaśnić, że zgodnie z przepisami, które obowiązywały do dnia 31 grudnia 2011 r. - procedury uproszczonej w miejscu nie stosowało się przy objęciu procedurą wywozu, uszlachetniania biernego oraz przeznaczeniem celnym powrotnego wywozu towarów, które wymagają oznaczenia znakami akcyzy. W związku

z powyższym przed dniem 1 stycznia 2012 r., tj. przed dniem wejścia w życie regulacji przewidzianej w art. 7c ust. 2 pkt 1 ustawy *o podatku akcyzowym* - możliwe było objęcie wyrobów kosmetycznych zawierających alkohol etylowy procedurą wywozu z zastosowaniem procedury uproszczonej w miejscu, ponieważ wyroby te nie wymagały oznaczenia znakami akcyzy.
Wyłączenie możliwości stosowania celnych procedur uproszczonych, w przypadku alkoholu etylowego zostało wprowadzone z uwagi na specyfikę obrotu alkoholem etylowym, duże ryzyko powstawania nieprawidłowości w przypadku tego obrotu oraz konieczność zapewnienia odpowiedniej kontroli.
W związku z wystąpieniami przedsiębiorców eksportujących kosmetyki zawierające skażony alkohol etylowy Ministerstwo Finansów dokonało analizy możliwości zniesienia wyłączenia, o którym mowa w art. 7c ust. 2 pkt 1 ustawy *o podatku akcyzowym*. W wyniku tej analizy ustalono, że z punktu widzenia kontroli obrotu alkoholem etylowym możliwe jest zniesienie przedmiotowego wyłączenia, w przypadku stosowania celnych procedur uproszczonych przy obejmowaniu procedurą wywozu alkoholu etylowego zawartego w: kosmetykach klasyfikowanych do pozycji CN 3304, 3305, 3306 i 3307, perfumach i wodach toaletowych klasyfikowanych do pozycji CN 3303 oraz olejkach eterycznych klasyfikowanych do pozycji CN 3301 i mieszaninach substancji zapachowych klasyfikowanych do pozycji CN 3302.
Ponadto zgodnie z ustawą w przypadku stosowania procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 WKC, podatnik jest obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy, z uwzględnieniem obowiązujących stawek akcyzy w:
a) zgłoszeniu niekompletnym lub
b) zgłoszeniu uproszczonym lub
c) wpisie do ewidencji
- oraz w zgłoszeniu uzupełniającym, w rozumieniu przepisów prawa celnego.

W przypadku objęcia importowanych wyrobów akcyzowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy podatnik jest obowiązany zamieścić w dokumentach, o których mowa powyżej, informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy. To oznacza obowiązek określenia w przedmiotowych dokumentach również ilości wyrobów akcyzowych (do obliczenia i wykazania w zgłoszeniu celnym kwoty akcyzy niezbędne jest określenie ilości wyrobu akcyzowego).
W przypadku, gdy importowane wyroby energetyczne bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu są obejmowane procedurą zawieszenia poboru akcyzy, a przemieszczanie z zastosowaniem tej procedury dokonywane z miejsca importu do składu podatkowego na terytorium kraju przy użyciu rurociągu, który łączy miejsce importu ze składem podatkowym – zapewniony jest dozór i kontrola nad przemieszczanymi wyrobami.

W związku z powyższym, w celu ułatwienia obrotu wyrobami energetycznymi w takim przypadku proponuje się wyłączenie obowiązku zamieszczania w zgłoszeniu niekompletnym lub zgłoszeniu uproszczonym informacji o kwocie należnej akcyzy lub kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Niezależnie od powyższego wyłączenia kwota należnej akcyzy lub kwota akcyzy, która byłaby należna będzie musiała zostać określona w zgłoszeniu uzupełniającym, które powinno zostać przesłane nie później niż e-AD. Powyższe oznacza, że w przedmiotowych dokumentach określona zostanie jedynie prowizoryczna ilość wyrobów akcyzowych. Jednocześnie z powyższym wyłączeniem proponuje się wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą w przypadku gdy w zgłoszeniu niekompletnym lub zgłoszeniu uproszczonym, w rozumieniu prawa celnego, nie została obliczona i wykazana kwota akcyzy, to zgłoszenie uzupełniające, w rozumieniu przepisów prawa celnego, powinno zostać przesłane nie później

niż e-AD. Takie rozwiązanie jest konieczne w celu zapewnienia, aby dane wynikające z e-AD i zgłoszenia celnego (w tym przypadku zgłoszenia uzupełniającego) nie były rozbieżne. W przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych przy użyciu rurociągu projekt e-AD będzie przesyłany do Systemu niezwłocznie po zakończeniu tłoczenia tych wyrobów (obecnie zapis taki znajduje się jedynie w instrukcji użytkowania Systemu EMCS). Wprowadzenie przedmiotowej regulacji spowoduje, że zgłoszenie uzupełniające, którego obowiązek złożenia przewidują przepisy prawa celnego będzie musiało zostać złożone nie później niż bezpośrednio po zakończeniu tłoczenia, a nie jak wynika z przepisów prawa celnego w terminie 30 dni od dnia złożenia zgłoszenia niekompletnego lub po końcu okresu rozliczeniowego w przypadku zgłoszenia uproszczonego. Działanie w zakresie umożliwienia podawania ilości wyrobu dopiero w zgłoszeniu uzupełniającym będzie wymagało dostosowania systemu informatycznego obsługującego procedurę importu a przez to poniesienia w tym zakresie kosztów.

9) Doprecyzowanie regulacji dotyczących przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów energetycznych opodatkowanych zerową stawką akcyzy.

Propozycje:

- dodanie przepisu, zgodnie z którym procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie, jeżeli wyroby energetyczne określone w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, są w składzie podatkowym, w tym również w wyniku zwrotu przez podmiot, który nabył te wyroby energetyczne i który nie zużył ich do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy,

- wskazanie, że procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się do wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie,

- wskazanie, że nie składa się zabezpieczenia akcyzowego w przypadku przemieszczania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie,

- wskazanie, że w przypadku przemieszczania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, projekt e-AD powinien zawierać informację o tym, że przemieszczane wyroby opodatkowane są zerową stawką akcyzy,

- dodanie przepisu, zgodnie z którym w przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych do podmiotu, który zużywa te wyroby do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy, uznaje się, że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów,

- doprecyzowanie, że produkcja wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy i objętych zerową stawką akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym.

Przepis przejściowy:

Proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, który przewidywał będzie, że do przemieszczeń wyrobów akcyzowych, które zostały rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw i nie zostały zakończone do dnia wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Uzasadnienie proponowanego działania:

W obecnym stanie prawnym brak jest szczegółowych regulacji odnoszących się do wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, które opodatkowane są zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych.

Stosowanie procedury zawieszenia poboru akcyzy do wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy wynika bezpośrednio z postanowień dyrektywy 2008/118/WE.
Zgodnie z art. 17 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE przepisy dyrektywy (art. 17 ust. 1 i 2), w których określone zostały przypadki stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, mają zastosowanie również do przemieszczania wyrobów akcyzowych o stawce zerowej, które nie zostały dopuszczone do konsumpcji.

Stosownie do postanowień ustawy, stawka akcyzy na wyroby energetyczne inne niż określone w art. 89 ust. 1 pkt 1-13 tej ustawy, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi 0 zł. W załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym, w którym zawarty jest *Wykaz wyrobów akcyzowych, do których stosuje się procedurę zawieszenia poboru akcyzy i których produkcja odbywa się w składzie podatkowym*, znajdują się także wyroby energetyczne, które nie zostały wymienione w art. 89 ust. 1 pkt 1-13 ustawy i które w związku z tym w przypadku przeznaczenia ich do celów innych niż napędowe lub opałowe opodatkowane są zerową stawką akcyzy. Pomimo powyższych regulacji zawartych w dyrektywie 2008/118/WE i w ustawie występują jednak wątpliwości czy wyroby energetyczne opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, które są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy podlegają faktycznie opodatkowaniu zerową stawką akcyzy podczas stosowania tej procedury, czy też do czasu zakończenia ww. procedury powinny być opodatkowane stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

W celu usunięcia przedmiotowych wątpliwości i ujednolicenia praktyki stosowanej przez organy podatkowe proponuje się uszczegółowienie regulacji prawnych w powyższym zakresie. Powyższe działanie spowoduje konieczność zmian w systemie służącym do obsługi procedury zawieszenia poboru akcyzy (EMCS), a przez to poniesienia kosztów jego dostosowania.

Proponuje się zmianę ustawy poprzez wskazanie, że procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie również do wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie. Dodatkowo, w celu ułatwienia obrotu wyrobami energetycznymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, proponuje się wprowadzenie możliwości zwrotu takich wyrobów do składu podatkowego, w sytuacji gdy podmiot, który nabył przedmiotowe wyroby poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w celu zużycia do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy nie dokona jednak ich zużycia do ww. celów. W takim przypadku zwrócone do składu podatkowego wyroby zostaną ponownie objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku ich niedostarczenia do odbiorcy uznawać się będzie, że nie nastąpiło zakończenie tej procedury .

Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem jej zastosowania jest złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.
Podmioty dokonujące wysyłki wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy są obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej powstałe albo mogące powstać zobowiązanie podatkowe.
W związku z tym obecnie podmioty dokonujące wysyłki z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów energetycznych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie są obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej mogące powstać zobowiązanie podatkowe, to jest z zastosowaniem stawki w wysokości 1822 zł za każde 1000 litrów.
W celu ułatwienia obrotu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobami energetycznymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie proponuje się dodanie przepisu, zgodnie z którym nie składa się zabezpieczenia akcyzowego w przypadku przemieszczania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.
Jednocześnie, w związku z rezygnacją z obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego, w celu zapewnienia monitorowania przemieszczania wyrobów proponuje się dodanie przepisu, zgodnie z którym w przypadku przemieszczania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów energetycznych opodatkowanych zerową stawką akcyzy, projekt e-AD powinien zawierać informację o tym, że przemieszczane wyroby opodatkowane są zerową stawką akcyzy.
Dodatkowo, w związku z faktem, że zastosowanie wykładni językowej obowiązującego przepisu art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy prowadzi do innych wniosków niż zastosowanie wykładni pozajęzykowych tego przepisu, w tym wykładni systemowej - proponuje się doprecyzowanie, że produkcja wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy i objętych zerową stawką akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym. W wyroku z dnia 15 września 2011 r., sygn. akt I GSK 458/10 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że zastosowanie gramatycznej wykładni przepisu art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy wskazuje, że obowiązek produkcji w składzie podatkowym dotyczy wyrobów akcyzowych objętych inną stawką akcyzy niż stawka zerowa.

Tymczasem w załączniku nr 2 do ustawy określony został wykaz wyrobów akcyzowych, do których stosuje się procedurę zawieszenia poboru akcyzy i których produkcja odbywa się w składzie podatkowym. Wśród wyrobów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy znajdują się wyroby akcyzowe objęte zerową stawką akcyzy.
Jednocześnie proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, który przewidywał będzie, że do przemieszczeń wyrobów akcyzowych, które zostały rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw i nie zostały zakończone do dnia wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. W sytuacji, gdy przemieszczenie rozpoczęło się na podstawie zasad określonych w dotychczasowych przepisach, to powinno zostać zakończone na podstawie tych samych zasad.

10) Doprecyzowanie regulacji dotyczących obrotu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobami energetycznymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy (dokument UDT dla wyrobów akcyzowych ze stawką zero).

Propozycje:

- doprecyzowanie definicji uproszczonego dokumentu towarzyszącego poprzez wskazanie, iż uproszczony dokument towarzyszący to dokument, na którego podstawie przemieszcza się, w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub nabycia wewnątrzwspólnotowego, wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz alkohol etylowy całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażania alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażania alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str.12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.),

- w Dziale III ustawy „Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi" zmiana brzmienia tytułu w taki sposób, żeby nowy tytuł wskazywał, że rozdział 7 dotyczy nie tylko wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, ale również innych wyrobów znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym wyrobów opodatkowanych zerową stawką akcyzy,

- wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą dostawa wewnątrzwspólnotowa lub nabycie wewnątrzwspólnotowe, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy są dokonywane na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego,

- wprowadzenie regulacji, zgodnie z którymi w przypadku, gdy podatnik nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe, wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, jest obowiązany:

1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego;

2) złożyć zabezpieczenie akcyzowe, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką inną niż stawka zerowa;

3) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym;

4) wystawić i dołączyć do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką inną niż stawka zerowa;

5) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwej izby celnej, w terminie 10 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką inną niż stawka zerowa;

6) prowadzić ewidencję nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych;

- dodanie przepisu, zgodnie z którym przepisy art. 78 ust. 1 pkt 1 i 6 stosuje się odpowiednio do przypadków nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju zerową stawką akcyzy.

Przepis przejściowy:

Proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, który przewidywał będzie, że do przemieszczeń wyrobów akcyzowych, które zostały rozpoczęte przed dniem wejścia w życie

ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw i nie zostały zakończone do dnia wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z obowiązującym przepisami o podatku akcyzowym uproszczony dokument towarzyszący to dokument, na którego podstawie przemieszcza się, w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub nabycia wewnątrzwspólnotowego, wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą oraz alkohol etylowy całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażania alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93. Jednocześnie dostawa wewnątrzwspólnotowa lub nabycie wewnątrzwspólnotowe, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, są dokonywane na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego.

Stosownie do postanowień art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) Nr 3649/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w wewnątrzwspólnotowym przepływie produktów objętych podatkiem akcyzowym, przeznaczonych do konsumpcji w Państwie Członkowskim wysyłki (wydanie specjalne Dz. Urz. UE rozdział 9 tom 1, str. 216) jeżeli produkty objęte podatkiem akcyzowym, które zostały przeznaczone do konsumpcji w jednym Państwie Członkowskim, mają być wprowadzone do obrotu w innym Państwie Członkowskim w celach określonych w art. 7 dyrektywy 92/12/EWG, osoba, która jest odpowiedzialna za przepływ wewnątrzwspólnotowy, ma obowiązek sporządzenia uproszczonego dokumentu towarzyszącego. W czasie przepływu tych produktów z jednego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego dokument musi towarzyszyć przesyłce w czasie przepływu i być dostępny dla właściwych władz Państwa Członkowskiego w celu kontroli.

Na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego powinny być więc przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej wyroby objęte zharmonizowaną akcyzą na terytorium UE, nawet w sytuacji gdy z uwagi na opodatkowanie tych wyrobów zerową stawką akcyzy kwota akcyzy wynosi 0 zł. Stosowanie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w przypadku tych wyrobów uzasadnione jest potrzebą udokumentowania, że wyroby te, mimo że zostały dopuszczone do konsumpcji na terytorium kraju (wyprowadzone poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy ze składu podatkowego), nie będą jednak przedmiotem konsumpcji na terytorium kraju, ale zostaną dostarczone wewnątrzwspólnotowo do odbiorcy w innym państwie członkowskim.

W powołanych wyżej przepisach ustawy użyto określenia „wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą", co jest przyczyną rozbieżnych interpretacji, z których jedne stwierdzają, że wyroby akcyzowe opodatkowane zerową stawką akcyzy powinny być przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub nabycia wewnątrzwspólnotowego na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego, ponieważ w przypadku takich wyrobów kwota zapłaconej akcyzy wynosi zero. Zgodnie z innymi interpretacjami wyroby te powinny być przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub nabycia wewnątrzwspólnotowego na podstawie dokumentów handlowych, ponieważ nie można zapłacić akcyzy w kwocie 0 zł.

W związku z powyższym, w celu wyeliminowania rozbieżności interpretacyjnych należy doprecyzować przepisy ustawy poprzez zastąpienie w art. 2 ust. 1 pkt 16, w tytule Rozdziału 7 w Dziale III oraz w art. 77 ust. 1 ustawy określenia „z zapłaconą akcyzą" określeniem

„wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy". Nowe brzmienie ww. przepisów ma wskazywać, że na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego powinny być przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub nabycia wewnątrzwspólnotowego wszystkie wyroby wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym również wyroby opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.

W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy brak jest uzasadnienia do tego, aby podatnik:

- składał zabezpieczenie akcyzowe (art. 78 ust. 1 pkt 1),

- dołączał do zwracanego dokumentu UDT dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy (art. 78 ust. 1 pkt 2),

- składał deklarację uproszczoną oraz obliczał akcyzę i dokonywał jej zapłaty na terytorium kraju (art. 78 ust. 1 pkt 3).

W wyniku zmiany podatnicy, którzy nabywają wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy, będą obowiązani jedynie do:

- dokonania zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju,

- potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym,

- prowadzenia ewidencji nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych.

W wyniku zmian regulacji wyeliminowane zostaną wątpliwości interpretacyjne co do tego, że podatnicy, którzy nabywają wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju zerową stawką akcyzy są obowiązani do złożenia zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego oraz prowadzenia ewidencji tych wyrobów akcyzowych.

Jednocześnie proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, który przewidywał będzie, że do przemieszczeń wyrobów akcyzowych, które zostały rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw i nie zostały zakończone do dnia wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. W sytuacji, gdy przemieszczenie rozpoczęło się na podstawie zasad określonych w dotychczasowych przepisach, to powinno zostać zakończone na podstawie tych samych zasad.

11) Doprecyzowanie pozostałych regulacji dotyczących obrotu wyrobami energetycznymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy.

Propozycje:

- uchylenie przepisów ustawy przewidujących brak obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy,

- zniesienie obowiązku powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego przez podmioty, które zamierzają prowadzić działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych opodatkowanych zerową stawką akcyzy o zamiarze rozpoczęcia tej działalności, w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia tych wyrobów,

- zdefiniowanie „dokumentu dostawy" jako dokumentu, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie oraz wyroby energetyczne opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie,

- wskazanie, że stawka akcyzy na wyroby energetyczne inne niż określone w art. 89 ust. 1 pkt 1-13 ustawy, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi 0 zł, jeżeli wyroby te są:
1) objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy (np. w składzie podatkowym, przemieszczane w nabyciu wewnątrzwspólnotowym, ze składu podatkowego w dostawie wewnątrzwspólnotowej lub w celu dokonania eksportu),
2) w posiadaniu podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy (np. zarejestrowanego odbiorcy, który nabył je z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i posiada je w celu zużycia do przedmiotowych celów),
3) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie „dokumentu dostawy" ze składu podatkowego do podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy lub do składu podatkowego od podmiotu, który posiadał je w celu zużycia do tych celów,
4) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie „dokumentu dostawy" do składu podatkowego w przypadku niedostarczenia ich do podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy,
5) nabywane wewnątrzwspólnotowo na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego lub dokumentu handlowego przez podmiot, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy,
6) importowane, a następnie przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,
7) importowane przez podmiot, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy,
8) przeznaczone do sprzedaży detalicznej w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 5 l lub wadze do 5 kg.

Przepis przejściowy:

Podmiot niepodlegający obowiązkowi zgłoszenia rejestracyjnego na podstawie dotychczasowych przepisów, a podlegający takiemu obowiązkowi na podstawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw jest obowiązany dopełnić tego obowiązku w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z ustawą, podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy nie są obowiązane, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

Ustawa nakłada jednak na podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych objętych zerową stawką akcyzy obowiązek powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o zamiarze prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie tych wyrobów w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia.

Jednocześnie ustawa nakłada na podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy obowiązek uzyskania zezwoleń akcyzowych w określonych okolicznościach, co wiąże się jednak z koniecznością złożenia zgłoszenia rejestracyjnego.

W związku z powyższym oraz zaproponowanymi regulacjami w zakresie obrotu wyrobami energetycznymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy proponuje się uchylenie przepisów ustawy przewidujących brak obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy, co spowoduje, że podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy będą każdorazowo (niezależnie od tego czy ubiegają się o wydanie zezwolenia czy nie) obowiązane przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. W związku z tym, że podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych objętych zerową stawką akcyzy będą składały zgłoszenie rejestracyjne, proponuje się rezygnację z obowiązku składania przez te podmioty powiadomienia w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia, o którym mowa powyżej.

Opodatkowanie wyrobów energetycznych innych niż określone w art. 89 ust. 1 pkt 1-13 ustawy zerową stawką akcyzy jest uzależnione od ich przeznaczenia do celów innych niż napędowe lub opałowe. Przeznaczenie wyrobów energetycznych do określonych celów oznacza zamiar ich zużycia do tych celów i zostaje ostatecznie zrealizowane w momencie zużycia do wskazanych celów. W związku z tym obrót tymi spośród ww. wyrobów, które zostały wymienione w załączniku nr 2 do ustawy zawierającym *Wykaz wyrobów akcyzowych, do których stosuje się procedurę zawieszenia poboru akcyzy i których produkcja odbywa się w składzie podatkowym* - powinien do etapu, na którym wyroby te dostarczane są do podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy odbywać się z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, która zapewnia możliwość kontroli faktycznego przeznaczenia wyrobów. Właśnie w takim celu w art. 17 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE zawarto postanowienia odnośnie stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy do wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawka akcyzy, a w załączniku nr 2 do ustawy ujęto również wyroby energetyczne opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.
W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie regulacji, które znacznie ułatwią obrót przedmiotowymi wyrobami z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, takich jak brak obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego w przypadku przemieszczania tych wyrobów z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz możliwość dokonania zwrotu przedmiotowych wyrobów do składu podatkowego, w sytuacji gdy podmiot, który je nabył w celu zużycia do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy nie dokona jednak ich zużycia do ww. celów.
Jednocześnie proponuje się wprowadzenie regulacji, które zapewnią dostateczny poziom dokumentowania przeznaczenia przedmiotowych wyrobów poprzez zdefiniowanie w ustawie „dokumentu dostawy", na podstawie którego będą przemieszczane nie tylko – jak dotychczas – wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie, ale również wyroby energetyczne opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie. W przypadku wyrobów energetycznych opodatkowanych zerową stawką akcyzy dokument dostawy będzie miał zastosowanie w przypadku gdy wyroby te będą dostarczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy ze składu podatkowego do podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy oraz zwracane lub dostarczane do składu podatkowego (np. wcześniej nabyte wewnątrzwspólnotowo lub

importowane) przez podmiot, który posiada je w celu zużycia do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy i który nie zużyje ich do tych celów.
Ponadto proponuje się nadanie nowego brzmienia art. 89 ust. 2 poprzez zawarcie w nim postanowień, zgodnie z którymi stawka akcyzy na wyroby energetyczne inne niż określone w ust. 1 pkt 1-13, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi 0 zł, jeżeli wyroby te są:
1) objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy (np. w składzie podatkowym, przemieszczane w nabyciu wewnątrzwspólnotowym, ze składu podatkowego w dostawie wewnątrzwspólnotowej lub w celu dokonania eksportu);
2) w posiadaniu podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy (np. zarejestrowanego odbiorcy, który nabył je z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i posiada je w celu zużycia do przedmiotowych celów);
3) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie „dokumentu dostawy" ze składu podatkowego do podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy lub do składu podatkowego od podmiotu, który posiadał je w celu zużycia do tych celów;
4) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie „dokumentu dostawy" do składu podatkowego w przypadku niedostarczenia ich do podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy;
5) nabywane wewnątrzwspólnotowo na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego (wyroby z załącznika nr 2 do ustawy) lub dokumentu handlowego (wyroby spoza załącznika nr 2 do ustawy) przez podmiot, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy;
6) importowane, a następnie przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
7) importowane przez podmiot, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy;
8) przeznaczone do sprzedaży detalicznej w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 5 l.

Określony katalog przypadków stosowania zerowej stawki akcyzy umożliwi organom podatkowym monitorowanie przeznaczenia wyrobów energetycznych opodatkowanych zerową stawką akcyzy, co jest uzasadnione z uwagi na fakt, że przeznaczenie to może zostać zmienione na każdym etapie obrotu wyrobami, a jego zmiana powoduje również zmianę stawki akcyzy dla wyrobów. W czasie, w którym wyroby energetyczne opodatkowane zerową stawką akcyzy objęte są procedurą zawieszenia poboru akcyzy i znajdują się w składzie podatkowym lub są przemieszczane z zastosowaniem tej procedury – zasadne jest wprowadzenie ułatwień dla podmiotów (m.in. brak obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego). Wystarczający poziom monitorowania przeznaczenia wyrobów zapewniają bowiem uregulowania związane z procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym obowiązek ewidencjonowania wyrobów akcyzowych oraz stosowania Systemu EMCS. Łącznie z wprowadzeniem ułatwień w zakresie obrotu tymi wyrobami z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w celu monitorowania przeznaczenia przedmiotowych wyrobów w czasie, w którym znajdują się one poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, ale nie zostały jeszcze zużyte do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy, proponuje się wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą zerowa stawka akcyzy ma zastosowanie do tych wyrobów w określonych przypadkach.
Jednocześnie proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, zgodnie z którym podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych objętych zerową stawką akcyzy, które nie podlegały obowiązkowi złożenia zgłoszenia rejestracyjnego na

podstawie dotychczasowych przepisów będą obowiązane dopełnić tego obowiązku w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy. Zaproponowano termin 14-dniowy z uwagi na fakt, że w terminie tym podmiot będzie obowiązany jedynie złożyć zgłoszenie rejestracyjne, a nie zostać wpisany do rejestru.

12) Doprecyzowanie regulacji w zakresie opodatkowania strat olejów smarowych, które nie są objęte definicją ubytków wyrobów akcyzowych.

Propozycja:

Zmiana definicji ubytków wyrobów akcyzowych poprzez wskazanie, że ubytki wyrobów akcyzowych to również wszelkie straty wyrobów akcyzowych, które nie zostały określone w załączniku nr 2 do ustawy i objęte są stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

Uzasadnienie proponowanego działania:

W obecnym stanie prawnym wyroby akcyzowe, które nie zostały określone w załączniku nr 2 do ustawy i objęte są stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (m.in. oleje smarowe) podlegają opodatkowaniu akcyzą na podstawie przepisów ogólnych, w szczególności z tytułu produkcji, wprowadzenia do składu podatkowego, importu, nabycia wewnątrzwspólnotowego (art. 8 ust. 1 ustawy). W konsekwencji, wobec braku szczególnej podstawy opodatkowania strat tych wyrobów akcyzowych - straty te opodatkowane są również na podstawie przepisów ogólnych.

W związku z faktem, że straty tych wyrobów nie zostały objęte definicją ubytków wyrobów akcyzowych określoną w ustawie pojawiają się jednak wątpliwości interpretacyjne, czy straty te są w ogóle opodatkowane akcyzą. W celu usunięcia przedmiotowych wątpliwości należy objąć straty przedmiotowych wyrobów definicją ubytków. W przypadku wystąpienia ubytków olejów smarowych przemieszczanych na terytorium kraju przy użyciu systemu EMCS zaproponowane powyżej zmiany spowodują konieczność zmian w systemie służącym do obsługi procedury zawieszenia poboru akcyzy a przez to poniesienia kosztów zmian systemu.

Objęcie strat wyrobów akcyzowych, które nie zostały określone w załączniku nr 2 do ustawy i objęte są stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, definicją ubytków umożliwi zwolnienie od akcyzy tych strat przedmiotowych wyrobów, które powstają wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej oraz tych strat, które stanowiąc ubytki naturalne mieścić się będą w określonych normach. W celu określenia norm dopuszczalnych ubytków dla olejów smarowych podmioty będą miały jednak obowiązek magazynowania tych wyrobów w składach podatkowych w zbiornikach podlegających prawnej kontroli metrologicznej (legalizacji).

13) Zmiany przepisów w zakresie zezwoleń na wykonywanie działalności w zakresie wyrobów akcyzowych.

Propozycja:

Złagodzenie dodatkowych warunków wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w sytuacji gdy w składzie tym ma być prowadzona działalność polegająca wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, poprzez zmniejszenie minimalnych wysokości obrotu wyrobami tytoniowymi, napojami alkoholowymi i olejami smarowymi oraz wielkości powierzchni magazynowych w przypadku gazu oraz innych wyrobów energetycznych, z wyłączeniem olejów smarowych.

Proponuje się, aby:
- dla wyrobów tytoniowych minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami wynosiła 350 mln zł,
- dla napojów alkoholowych minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami wynosiła 50 mln zł,
- dla olejów smarowych minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami wynosiła 10 mln zł,
- dla wyrobów energetycznych, z wyłączeniem olejów smarowych i gazu - pojemność magazynowa wynosiła 2500 metrów sześciennych,
- dla gazu pojemność magazynowa wynosiła 250 metrów sześciennych,
- nadanie przepisom ustawy takiego brzmienia, z którego jasno będzie wynikało, że w przypadku podmiotu ubiegającego się o wydanie zezwolenia na prowadzenie w składzie podatkowym działalności polegającej wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, oprócz warunków określonych w art. 48 ust. 1, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia jest:
1) dla wyrobów tytoniowych - minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym 350 mln zł;
2) dla napojów alkoholowych - minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym 50 mln zł;
3) dla wyrobów energetycznych, z wyłączeniem olejów smarowych i gazu - pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 2500 metrów sześciennych;
4) dla olejów smarowych - minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym 10 mln zł;
5) dla gazu - pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 250 metrów sześciennych.
Proponuje się, aby w zakresie wyrobów tytoniowych, napojów alkoholowych lub olejów smarowych, każdorazowo warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego było złożenie przez podmiot oświadczenia, w którym podmiot ten zadeklaruje, że będzie osiągał w roku kalendarzowym, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia ww. minimalne wysokości obrotu. Jednocześnie proponuje się wprowadzić regulację, zgodnie z którą w przypadku, gdy działalność w składzie podatkowym prowadzona jest tylko przez część roku kalendarzowego (przykładowo podmiot uzyskał zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego w trakcie roku kalendarzowego, np. w maju) warunek dotyczący wysokości obrotu w roku kalendarzowym został spełniony, jeżeli podmiot osiągnął obrót w wysokości obliczonej proporcjonalnie w podziale na kolejne miesiące.
Dodatkowo proponuje się, aby nie odwoływać się do definicji obrotu w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług tylko wskazać, że dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w przypadku wyrobów tytoniowych, napojów alkoholowych i olejów smarowych jest minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, rozumianego jako wartość rynkowa wyrobów akcyzowych magazynowanych lub przeładowywanych w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia. Jednocześnie proponuje się zdefiniowanie pojęcia wartości rynkowej podobnie jak w przepisach ustawy o podatku od towarów i usług, Za wartość rynkową proponuje się uznać całkowitą kwotę jaką nabywca musiałby, w warunkach uczciwej konkurencji, zapłacić za te wyroby niezależnemu sprzedawcy na terytorium kraju. W

przypadku, gdy nie można ustalić porównywalnej sprzedaży za wartość rynkową proponuje się uznać kwotę nie mniejszą niż cena nabycia podobnych wyrobów akcyzowych, a w przypadku braku ceny nabycia, koszt ich wytworzenia.
- dodanie przepisu, zgodnie z którym w przypadku operatorów logistycznych warunki, o których mowa w art. 48 ust. 3 pkt 1, 2 i 4 ustawy, uznaje się za spełnione, jeżeli obrót wszystkimi towarami, w tym wyrobami akcyzowymi, w składzie podatkowym i poza składem podatkowym, osiągnie wskazane w tych przepisach wysokości.
- dodanie przepisu, zgodnie z którym za operatora logistycznego uznaje się podmiot prowadzący działalność polegającą na kompleksowej obsłudze innych podmiotów w zakresie magazynowania, przeładowywania, przewozu i konfekcjonowania towarów należących do obsługiwanych podmiotów.

Przepisy przejściowe:

Proponuje się wprowadzenie przepisów przejściowych, które przewidywały będą, że postępowania w sprawach zezwoleń wydawanych na podstawie ustawy o podatku akcyzowym wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw prowadzone będą na podstawie przepisów dotychczasowych.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Określone obecnie w ustawie o podatku akcyzowym progi obrotów oraz powierzchni magazynowych ograniczają krąg podmiotów, które mogą prowadzić działalność w formie magazynowego składu podatkowego. Propozycja zmiany przepisów w zakresie zmniejszenia powyższych progów uwzględnia postulaty podmiotów oraz potrzebę ułatwienia przedsiębiorcom prowadzenia działalności w zakresie wyrobów akcyzowych w formie usługowych składów podatkowych typu magazynowego.
Obniżenie wymaganych progów spowoduje, że więcej podmiotów będzie mogło prowadzić działalność w formie składu podatkowego typu magazynowego, co pozytywnie przełoży się na poprawę rentowności branż zajmujących się obrotem wyrobami akcyzowymi. Ponadto w wyniku tej zmiany więcej podmiotów (które uzyskają zezwolenie na prowadzenie usługowego składu podatkowego) będzie mogło nakładać znaki akcyzy na terytorium kraju (w składzie podatkowym), podczas gdy obecnie muszą dokonywać tych czynności przed wprowadzeniem ww. wyrobów na terytorium kraju.

Obniżenie minimalnych wysokości obrotu wyrobami akcyzowymi jest również uzasadnione w celu ograniczenia obchodzenia przepisu przewidującego dodatkowe warunki uzyskania zezwolenia w zakresie m.in. osiągnięcia minimalnych wysokości obrotu. Obecnie niektóre składy podatkowe mają status składów produkcyjnych tylko dlatego, że w przypadku składów produkcyjnych - nie są wymagane dodatkowe warunki uzyskania zezwolenia w postaci minimalnych wysokości obrotu. Przykładowo podmioty, których działalność zasadniczo polega na magazynowaniu alkoholu etylowego, ubiegają się o zezwolenie na prowadzenie produkcyjnego składu podatkowego, którego przedmiotem działalności jest, oprócz magazynowania, tylko rozlew alkoholu etylowego, zamiast ubiegać się o zezwolenie na prowadzenie magazynowego składu podatkowego.

Obecne podmiot ubiegający się o wydanie zezwolenia na prowadzenie w składzie podatkowym działalności polegającej wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym powinien osiągnąć

minimalne wysokości obrotów w roku poprzedzającym dany rok podatkowy. Ponadto podmiot rozpoczynający działalność, o której mowa powyżej, powinien złożyć oświadczenie, w którym zadeklaruje osiągnięcie w danym roku wymaganych minimalnych wysokości obrotu, proporcjonalnie w podziale na kolejne miesiące. Takie brzmienie powyższych przepisów budzi jednak wątpliwości interpretacyjne, w jakim przypadku należy brać pod uwagę wysokość obrotów w roku poprzedzającym dany rok podatkowy i kiedy składać ww. oświadczenie oraz czy minimalną wysokość obrotów wyrobami akcyzowymi odnosić do konkretnego składu podatkowego, czy też należy przyjąć cały obrót danej firmy w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi. Dlatego, w celu doprecyzowania powyższych regulacji proponuje się żeby w każdym przypadku przyjmować minimalną wysokość obrotu wyrobami akcyzowymi w składzie podatkowym lub pojemność magazynową dla wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym, w którym będzie prowadzona działalność na podstawie wydanego zezwolenia oraz aby w każdym przypadku podmiot ubiegający się o wydanie zezwolenia składał oświadczenie, w którym będzie deklarował, że będzie osiągał w roku kalendarzowym w składzie podatkowym wymagane wysokości obrotu.

Obecnie ustawodawca, wskazując na minimalne wysokości obrotu wyrobami akcyzowymi, odwołuje się do definicji obrotu w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, zgodnie z którymi obrotem jest kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę należnego podatku. Należy zauważyć, że od 2014 r. ustawa o podatku od towarów i usług na nowo określiła podstawę opodatkowania, odchodząc od wzmiankowanego obrotu. W konsekwencji obecnie obowiązujące przepisy o podatku akcyzowym w tym zakresie powinny ulec zmianie. Ponadto, w związku z odwołaniem do powyższej definicji, pojawiają się wątpliwości interpretacyjne w przypadku podmiotów, które prowadzą „usługowe" składy podatkowe, w których magazynują wyroby akcyzowe stanowiące własność innych podmiotów. Należy zauważyć, że nie zawsze usługowy skład podatkowy będzie dokonywać obrotu wyrobami akcyzowymi w sensie sprzedaży. Często taki skład podatkowy świadczy tylko usługi magazynowania na rzecz innych podmiotów. W konsekwencji wartość magazynowanych wyrobów w składzie podatkowym jest rzeczywistym wyznacznikiem do ustalenia skali działalności składu i to ona, a nie obrót powinny być podstawą do określenia warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego. W związku z powyższym proponuje się, aby obrót rozumiany był jako wartość rynkowa wyrobów akcyzowych magazynowanych lub przeładowywanych w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia. Jednocześnie proponuje się zdefiniowanie pojęcia wartości rynkowej podobnie jak w przepisach ustawy o podatku od towarów i usług. Za wartość rynkową proponuje się uznać całkowitą kwotę jaką nabywca musiałby, w warunkach uczciwej konkurencji, zapłacić za te wyroby niezależnemu sprzedawcy na terytorium kraju. W przypadku gdy nie można ustalić porównywalnej sprzedaży za wartość rynkową proponuje się uznać kwotę nie mniejszą niż cena nabycia podobnych wyrobów akcyzowych, a w przypadku braku ceny nabycia, koszt ich wytworzenia.

Ponadto proponuje się wprowadzenie ułatwienia w uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego typu magazynowego dla operatorów logistycznych, tj. podmiotów prowadzących działalność polegającą na kompleksowej obsłudze innych podmiotów w zakresie magazynowania, przeładowywania, przewozu i konfekcjonowania towarów należących do obsługiwanych podmiotów. Proponuje się, aby w tym przypadku warunki dotyczące osiągnięcia minimalnych wysokości obrotów uznać za spełnione, jeżeli obrót wszystkimi towarami, w tym wyrobami akcyzowymi, w składzie podatkowym i poza składem podatkowym, osiągnie wskazane w tych przepisach wysokości. Proponowana zmiana znacznie ułatwi prowadzenie działalności gospodarczej podmiotom zajmującym się m.in. dystrybucją wyrobów akcyzowych. Obecnie składy podatkowe prowadzone są przede wszystkim przez

producentów wyrobów akcyzowych. Wymogów ustawowych nie spełniają natomiast dystrybutorzy wyrobów akcyzowych, czy hurtownie, co powoduje szereg utrudnień logistycznych dla tych podmiotów.
W rezultacie podmioty te będą mogły inaczej kształtować swoje systemy logistyczne, co będzie miało wpływ na obniżenie kosztów transportu, a tym samym na poprawę rentowności tych branż, które zajmują się obrotem wyrobami akcyzowymi.

14) Zmiany przepisów w zakresie terminu, w którym podmiot obowiązany jest do nałożenia otrzymanych znaków akcyzy na wyroby spirytusowe i winiarskie lub, w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego, sprowadzenia oznaczonych wyrobów spirytusowych i winiarskich na terytorium kraju.

Propozycja:

Wydłużenie z 12 miesięcy do 24 miesięcy terminu, w którym podmiot obowiązany do oznaczania znakami akcyzy wyrobów spirytusowych lub winiarskich jest obowiązany od dnia otrzymania znaków do naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych lub winiarskich lub na wyroby spirytusowe lub winiarskie, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego – do sprowadzenia na terytorium kraju wyrobów spirytusowych lub winiarskich, oznaczonych tymi znakami

Uzasadnienie proponowanego działania:

Obecnie obowiązujący 12 miesięczny termin na nałożenie znaków akcyzy bądź na sprowadzenie wyrobów spirytusowych lub winiarskich oznaczonych tymi znakami na terytorium kraju jest zbyt krótki. Szczególnie w przypadku złożonego i czasochłonnego procesu importowania lub nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów spirytusowych lub winiarskich, podmioty wnioskowały o wydłużenie 12 miesięcznego okresu na sprowadzenie ww. wyrobów na terytorium kraju.

Wydłużenie przedmiotowego terminu do 24 miesięcy zarówno dla krajowych producentów wyrobów spirytusowych i winiarskich, jak i podmiotów importujących i nabywających wewnątrzwspólnotowo te wyroby, będzie terminem optymalnym i wystarczającym do dokonania czynności nałożenia znaków akcyzy bądź na sprowadzenie wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium kraju, w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego.

Zatem powyższa zmiana będzie miała na celu ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej podmiotom obowiązanym do oznaczania wyrobów spirytusowych i winiarskich znakami akcyzy, nie wpływając jednocześnie na koszty i efektywność funkcjonowania znaków akcyzy.

15) Ograniczenie stosowania druku upoważnienia do odbioru banderol wyłącznie w sytuacji wydawania podmiotom znaków akcyzy przez wytwórcę tych znaków.

Propozycja:

Dostosowanie przepisów ustawy, tak aby umożliwić stosowanie druku upoważnienia do odbioru banderol wyłącznie w sytuacji wydawania podmiotom znaków akcyzy przez wytwórcę

tych znaków.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Obecnie upoważnienia do odbioru banderol stosowane są również w przypadkach wydawania podmiotom znaków akcyzy przez naczelnika urzędu celnego właściwego w sprawach znaków akcyzy. Wprowadzane rozwiązanie ograniczy formalności dokonywane przez urzędy celne właściwe do wydawania znaków akcyzy, w sytuacji odbioru tych znaków w tym urzędzie. *Wniosek o wydanie banderol podatkowych lub sprzedaż banderol legalizacyjnych oraz o wydanie upoważnienia do odbioru banderol,* składany w urzędzie celnym określa osoby uprawnione do odbioru banderol w tym urzędzie. Nie ma zatem potrzeby stosowania w powyższym przypadku dodatkowo upoważnienia do odbioru banderol.

Powyższe uproszczenie wpłynie na zmniejszenie ilości dokumentów wydawanych podatnikom wnioskującym o wydanie znaków akcyzy w urzędzie celnym oraz obniżenie kosztów funkcjonowania systemu znaków akcyzy z uwagi na zmniejszenie liczby stosowanych upoważnień do odbioru banderol, których koszt produkcji ponosi budżet państwa. Szacowane oszczędności z tytułu powyższej zmiany będą wynosiły około 10 tys. zł rocznie.

16) Wydłużenie terminu na zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy na wyroby spirytusowe, winiarskie i tytoniowe.

Propozycja:

Wydłużenie terminu na zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy:

- w przypadku wyrobów spirytusowych i winiarskich z 30 do 60 dni (jest to przypadek gdy niewykorzystane znaki akcyzy utraciły ważność dla podmiotu, który otrzymał je na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy i w wyznaczonym terminie 12 miesięcy nie naniósł ich na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych lub winiarskich lub na wyroby spirytusowe lub winiarskie. Znaki te podlegają zwrotowi podmiotowi, który je wydał).

- w przypadku wyrobów tytoniowych z 31 stycznia do końca lutego (jest to przypadek, gdy znaki akcyzy niewykorzystane do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego, a które z dniem 1 stycznia następnego roku kalendarzowego straciły ważność i są zwracane podmiotowi, który je wydał).

Uzasadnienie proponowanego działania:

W obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z art. 136 ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym znaki akcyzy, które nie zostały wykorzystane do naniesienia na wyroby spirytusowe lub winiarskie powinny być zwrócone w terminie 30 dni od upływu 12 miesięcznego terminu na nałożenie znaków akcyzy bądź na sprowadzenie wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium kraju (w przypadku importu oraz nabycia wewnątrzwspólnotowego).

Natomiast w przypadku wyrobów tytoniowych, zgodnie z art. 136 ust. 7 ustawy znaki akcyzy niewykorzystane do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego powinny zostać zwrócone w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku kalendarzowego.

Przedmiotowe terminy dokonania zwrotu znaków akcyzy w wielu przypadkach okazują się zbyt krótkie (w szczególności w przypadku znaków akcyzy przekazanych do producentów zagranicznych). Praktyczne trudności dochowania terminu wynikają również z czasochłonnego obowiązku przeliczenia i posegregowania znaków akcyzy. Natomiast konsekwencje finansowe dla podmiotów, które nie dochowały terminu zwrotu znaków akcyzy są znaczące, gdyż nie przysługuje im zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy, ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

Zatem powyższa zmiana będzie miała pozytywny wpływ na prowadzenie działalności gospodarczej przez podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, nie wpływając jednocześnie na efektywność funkcjonowania znaków akcyzy.

17) **Wprowadzenie możliwości przemieszczania na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów oznaczonych znakami akcyzy ze składu podatkowego, gdzie były wytwarzane usługowo przez inny podmiot do składu podatkowego podmiotu, będącego właścicielem tych wyrobów.**

Propozycja:

Uzupełnienie przepisu ustawy o możliwość przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy ze składu podatkowego, gdzie były wytwarzane usługowo przez inny podmiot do składu podatkowego podmiotu, będącego właścicielem tych wyrobów.

Uzasadnienie proponowanego działania:

W obecnym stanie prawnym istnieje możliwość przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy wyłącznie między składami podatkowymi tego samego podmiotu. Z uwagi na praktykę zlecania innemu podmiotowi usługi wytwarzania wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, wprowadzenie powyższej zmiany stanowić będzie istotne ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej poprzez umożliwienie przemieszczania wyrobów akcyzowych z naniesionymi znakami akcyzy ze składu podatkowego producenta wyrobów akcyzowych, niebędącego ich właścicielem do składu podatkowego właściciela tych wyrobów. Należy podkreślić, iż w ww. sytuacji podatnikiem oraz podmiotem uprawnionym do otrzymania znaków akcyzy będzie właściciel tych wyrobów akcyzowych.

18) **Wprowadzenie możliwości otrzymywania znaków akcyzy przez podmioty zamierzające nabyć wyroby akcyzowe objęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i posiadające zezwolenie wyprowadzenia tych wyrobów z cudzego składu podatkowego.**

Propozycja:

Uzupełnienie przepisu ustawy, dotyczącego podmiotów otrzymujących znaki akcyzy o podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych, o przepis mówiący o podmiocie zamierzającym nabyć wyroby akcyzowe objęte obowiązkiem oznaczania znakami

akcyzy i posiadającym zezwolenie wyprowadzenia tych wyrobów z cudzego składu podatkowego. Analogicznie powyższy podmiot powinien zostać objęty obowiązkiem oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy oraz obowiązkiem rozliczenia z przekazanych znaków. W chwili obecnej przepisy nie obejmują podmiotu niebędącego właścicielem wyrobów akcyzowych.

Uzasadnienie proponowanego działania:

W obecnym stanie prawnym nie ma możliwości otrzymania znaków akcyzy przez podmiot inny niż prowadzący skład podatkowy, importer, nabywca wewnątrzwspólnotowy, przedstawiciel podatkowy, producent lub właściciel wyrobów akcyzowych.
Jednakże istnieje potrzeba stosowania praktyki otrzymywania znaków akcyzy przez podmiot zamierzający nabyć wyroby akcyzowe, który przekazywałby te znaki w celu ich naniesienia na wyroby akcyzowe przez prowadzącego skład podatkowy, który je produkuje. Po naniesieniu na wyroby akcyzowe znaków akcyzy powyższe wyroby zostałyby nabyte oraz wyprowadzone ze składu podatkowego przez podmiot, który otrzymał znaki akcyzy. Dodatkowo ww. podmiot byłby obowiązany do rozliczenia się ze znaków akcyzy przekazanych prowadzącemu skład podatkowy.
Zgodnie z obecnymi przepisami w powyższej sytuacji podmiot, który poniósł koszty znaków akcyzy staje się podatnikiem w momencie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego i zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy. W związku z powyższym podatnik jest uprawniony do obniżenia wstępnych wpłat akcyzy za okresy dzienne o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy.

19) Doprecyzowanie regulacji w zakresie dokumentowania zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Propozycja:

- dodanie regulacji umożliwiającej wykorzystanie alternatywnych dowodów potwierdzających zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, innych niż raport odbioru, dokument zastępujący raport odbioru, raport wywozu lub dokument zastępujący raport wywozu. Za alternatywny dowód zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie mógł zostać uznany dokument w postaci:
1) potwierdzenia właściwych organów podatkowych na terytorium kraju lub właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia, że wysłane wyroby akcyzowe zostały dostarczone do miejsca przeznaczenia,
2) potwierdzenia właściwych organów podatkowych na terytorium kraju lub właściwych organów państwa członkowskiego, jeżeli na terytorium kraju lub w państwie członkowskim znajduje się urząd celny wyprowadzenia, że wyroby akcyzowe opuściły terytorium Unii Europejskiej.

- w związku z dopuszczeniem alternatywnych dowodów potwierdzających zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy:
a) wskazanie, że przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje zobowiązanie podatkowe i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego potwierdzenia właściwych organów podatkowych na terytorium kraju lub właściwych organów państwa członkowskiego, że

wysłane wyroby akcyzowe zostały dostarczone do miejsca przeznaczenia albo opuściły terytorium Unii Europejskiej – w części objętej potwierdzeniem.
b) wskazanie, że zwrot akcyzy zapłaconej przez podmiot wysyłający na terytorium kraju przysługuje nie tylko w przypadku otrzymania przez ten podmiot raportu odbioru, dokumentu zastępującego raport odbioru, raportu wywozu lub dokumentu zastępującego raport wywozu, ale również w przypadku otrzymania potwierdzenia właściwych organów państwa członkowskiego, że wysłane wyroby akcyzowe zostały dostarczone do miejsca przeznaczenia albo opuściły terytorium Unii Europejskiej.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Obecne przepisy ustawy o podatku akcyzowym zezwalają na zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy jedynie w oparciu o raport odbioru/wywozu lub dokument zastępujący raport odbioru/wywozu. W rzeczywistości pojawiły się jednak sytuacje, gdy nie jest tworzony ani raport odbioru/wywozu ani dokument zastępujący raport odbioru/wywozu. Są to głównie sytuacje, w których ze względów technicznych inne państwo członkowskie nie jest w stanie przekazać żadnego z dokumentów, które w świetle obecnych przepisów pozwalałyby na zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i przesyła wtedy inny dowód potwierdzający, że przemieszczenie w tej procedurze zostało zakończone. Aby nadać moc prawną tego typu dokumentom konieczne jest więc wprowadzenie możliwości zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w oparciu o dowody alternatywne, zarówno w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury na terytorium kraju, jak i w obrocie wewnątrzwspólnotowym. Możliwość wykorzystania, w celu potwierdzenia zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, dowodów alternatywnych wynika z art. 28 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG. Zgodnie z tym przepisem za alternatywny dowód na to, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, można uznać potwierdzenie właściwych organów państwa przeznaczenia, na podstawie odpowiednich dowodów, że wysłane wyroby dotarły do miejsca przeznaczenia lub – w przypadku eksportu – potwierdzenie właściwych organów państwa przeznaczenia, w którym znajduje się urząd celny wyprowadzenia, że wyroby akcyzowe opuściły terytorium Unii Europejskiej. Powyższe rozwiązanie zgodne jest również z art. 33 rozporządzenia Rady 389/2012 z dnia 2 maja 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 2073/2004, które przewiduje możliwość udzielenia pomocy wysyłającemu wyroby akcyzowe, gdy ten nie otrzymał raportu odbioru lub też raportu wywozu.

20) Ograniczenie konsekwencji prawnych w przypadku wystąpienia uchybień w ewidencji wyrobów zwolnionych ze względu na przeznaczenie.

Propozycja:

Odstąpienie od obowiązku prowadzenia ewidencji wyrobów zwolnionych ze względu na przeznaczenie jako warunku zwolnienia. Jednocześnie przeniesienie regulacji dotyczących ewidencjonowania wyrobów zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie do nowego działu VIa ustawy regulującego całościowo kwestie dotyczące ewidencji.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym prowadzenie ewidencji wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie jest warunkiem zwolnienia tych wyrobów od akcyzy. Ponadto ustawa określa sposób prowadzenia przedmiotowej ewidencji. Jednocześnie ustawa stanowi, że naruszenie powyższego warunku powoduje powstanie obowiązku podatkowego. Skutkuje to tym, że nawet nieistotne uchybienia w sposobie prowadzenia przedmiotowej ewidencji mogą powodować powstanie obowiązku podatkowego i konieczność zapłaty akcyzy nawet w sytuacji, gdy istnieje pewność, że zostały spełnione materialno-prawne przesłanki zwolnienia tych wyrobów od akcyzy. Odstąpienie od obowiązku prowadzenia ewidencji wyrobów zwolnionych ze względu na przeznaczenie jako warunku zwolnienia wykluczy możliwość zdarzania się takich przypadków. Na podmiocie będzie ciążył obowiązek prowadzenia przedmiotowej ewidencji w sposób określony przepisami ustawy, jednak istotne uchybienia temu obowiązkowi skutkować będą wyłącznie odpowiedzialnością karną skarbową.

21) Ograniczenie obciążeń administracyjnych dla podmiotów posiadających zezwolenie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

Propozycja:

Rezygnacja z obowiązku przekazywania kopii deklaracji akcyzowych do naczelnika urzędu celnego właściwego dla podmiotu prowadzącego skład podatkowy, z którego wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przez podmioty posiadające zezwolenie wyprowadzenia.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Obowiązek przekazywania kopii deklaracji akcyzowej do naczelnika urzędu celnego właściwego dla składu podatkowego, z którego wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone przez podmiot dokonujący wyprowadzenia wyrobów z usługowego składu podatkowego na podstawie zezwolenia wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego jest zbędny, ponieważ informacja o złożonych przez podatników deklaracjach dla podatku akcyzowego i o zapłacie tego podatku znajduje się w Systemie ZEFIR.

22) Zmiany uproszczeniowe w zakresie przepisów dotyczących warunków magazynowania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

Propozycja:

- doprecyzowanie regulacji dotyczącej magazynowania w składzie podatkowym wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy z innymi wyrobami poprzez jednoznaczne wskazanie, że zarówno jedne jak i drugie wyroby mogą być magazynowane w składzie podatkowym w jednym pomieszczeniu, pod warunkiem, że miejsce służące do magazynowania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy zostanie wyodrębnione,

- dodanie regulacji, zgodnie z którą w składzie podatkowym mogą być magazynowane wyroby akcyzowe, które nie są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyroby nieakcyzowe pod warunkiem, że zachowane są warunki określone w art. 47 ust. 3 oraz że sposób

magazynowania pozwala na określenie ilości wyrobów akcyzowych nie objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy i wyrobów nieakcyzowych, a ilość oraz rodzaj tych wyrobów są określone w prowadzonej przez podmiot prowadzący skład podatkowy ewidencji. Ewidencja wyrobów nieakcyzowych nie będzie obejmowała wyposażenia składu podatkowego, w tym urządzeń służących do produkcji i magazynowania wyrobów akcyzowych,

- dodanie regulacji, zgodnie z którą magazynowanie w jednym zbiorniku wyrobów energetycznych klasyfikowanych do tego samego kodu CN oraz posiadających te same parametry fizykochemiczne: objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie oraz z zapłaconą akcyzą, pod warunkiem, że ubytki tych wyrobów są rozliczane proporcjonalnie w stosunku do ilości wyrobów objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie i wyrobów, od których została zapłacona akcyza oraz okresu magazynowania wyrobów o poszczególnych ww. statusach,

Warunkiem koniecznym jest w takim przypadku prowadzenie przez podmiot prowadzący skład podatkowy ewidencji umożliwiającej identyfikację wyrobów magazynowanych w jednym zbiorniku (szczegółowy sposób prowadzenia ewidencji w takich przypadkach oraz zakres danych w ewidencji określony zostanie w rozporządzeniu),

- zawarcie w dodanym dziale VIa ustawy zatytułowanym „Ewidencje i inne dokumentacje" postanowień, zgodnie z którymi podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów nieakcyzowych, jeżeli magazynuje w składzie podatkowym wyroby nieakcyzowe inne niż stanowiące wyposażenie składu podatkowego,

- wykreślenie z ustawy o Służbie Celnej przepisu, zgodnie z którym na potrzeby kontroli, podmioty wykonujące czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2 tej ustawy są obowiązane przechowywać w oddzielnych naczyniach i pomieszczeniach wyroby podlegające kontroli.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w składzie podatkowym miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko do przechowywania tych wyrobów. Przepis ten nie jest jednolicie interpretowany przez organy podatkowe. Mianowicie niektóre organy podatkowe prezentują stanowisko, że w składzie podatkowym, w pomieszczeniu, w którym magazynowane są wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie mogą być magazynowane inne wyroby, w tym wyroby, od których została zapłacona akcyza. Tymczasem celem regulacji zawartej w ww. przepisie jest aby wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy były magazynowane w składzie podatkowym w miejscu wyodrębnionym i przeznaczonym do magazynowania tylko tych wyrobów, przy czym miejsce to może zostać wyodrębnione również w ramach jednego pomieszczenia. W związku z powyższym należy doprecyzować przepisy w taki sposób aby jednoznacznie z nich wynikało, że w składzie podatkowym wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy mogą być magazynowane w jednym pomieszczeniu z innymi wyrobami, pod warunkiem, że miejsce służące do magazynowania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy zostanie wyodrębnione.

W obecnym stanie prawnym brak jest w ustawie kompleksowych regulacji wskazujących na możliwość lub brak możliwości magazynowania w składzie podatkowym oprócz wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, również wyrobów akcyzowych,

które nie są objęte tą procedurą (tzn. wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza oraz wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy) jak również wyrobów nieakcyzowych. Obecne przepisy z zakresu podatku akcyzowego wyłączają możliwość magazynowania w składzie podatkowym wyrobów nieakcyzowych, za wyjątkiem przypadków, w których służą one w składzie podatkowym bezpośrednio do produkcji finalnej (§ 4 rozporządzenia w sprawie warunków prowadzenia składów podatkowych oraz ewidencji przez podmioty prowadzące składy podatkowe). W zakresie wyrobów akcyzowych, które nie są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z obecnych przepisów nie wynika jednoznacznie, czy mogą one być magazynowane w składzie podatkowym i czy ich magazynowanie jest dopuszczalne w każdym przypadku, czy też powinno wynikać z potrzeb działalności prowadzonej w składzie podatkowym.

W celu wprowadzenia rozwiązań, które z jednej strony zapewnią prawidłowe dokumentowanie ilości wyrobów akcyzowych oraz określanie kwot akcyzy, a z drugiej strony umożliwią przedsiębiorcom wykorzystywanie powierzchni magazynowych znajdujących się w składach podatkowych, również do magazynowania wyrobów znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyrobów nieakcyzowych, proponuje się:

- wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą w składzie podatkowym mogą być magazynowane wyroby, które nie są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy (tzn. wyroby akcyzowe, od których została zapłacona akcyza oraz wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy) oraz wyroby nieakcyzowe. Jednocześnie, w celu zapewnienia prawidłowego dokumentowania ilości ww. wyrobów proponuje się wprowadzenie wymogu, aby sposób magazynowania tych wyrobów pozwalał na określenie ilości wyrobów akcyzowych nie objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy i wyrobów nieakcyzowych, a ilości te były określane w prowadzonej przez podmiot prowadzący skład podatkowy ewidencji. Jednocześnie z ewidencji wyrobów nieakcyzowych magazynowanych w składzie podatkowym należy wyłączyć wyposażenie składu podatkowego, w tym urządzenia służące do produkcji i magazynowania wyrobów akcyzowych (np. wózki widłowe),

- wprowadzenie regulacji umożliwiającej magazynowanie wyrobów energetycznych o różnym statusie w jednym zbiorniku, pod warunkiem, że ubytki wyrobów energetycznych są rozliczane proporcjonalnie w stosunku do ilości tych wyrobów oraz okresu ich magazynowania,

- zawarcie w dodanym dziale VIa ustawy zatytułowanym „Ewidencje i dokumentacje" postanowień, zgodnie z którymi podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów nieakcyzowych, jeżeli magazynuje w składzie podatkowym wyroby nieakcyzowe inne niż stanowiące wyposażenie składu podatkowego.

Wprowadzenie regulacji w powyższym zakresie wymaga jednoczesnego dokonania zmiany w ustawie o Służbie Celnej poprzez wykreślenie z niej postanowień zawartych w art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. c, zgodnie z którym na potrzeby kontroli, podmioty wykonujące czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2 tej ustawy są obowiązane przechowywać w oddzielnych naczyniach i pomieszczeniach wyroby podlegające kontroli.

23) Doprecyzowanie regulacji dotyczących przeładunku olejów smarowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Propozycja:

Doprecyzowanie regulacji poprzez wskazanie, że przeładunek wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może mieć miejsce poza składem

podatkowym w sytuacji, gdy dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w dokumencie handlowym.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Powyższa zmiana ma celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących dokonywania przeładunku poza składem podatkowym wyrobów akcyzowych nie wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (olejów smarowych), które nie są objęte systemem kontroli przemieszczania w Systemie EMCS na terytorium całej Unii Europejskiej, w sytuacji gdy są one przemieszczane w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego albo dostawy wewnątrzwspólnotowej na podstawie dokumentów handlowych.
Przepisy w obecnym brzmieniu przewidują możliwość dokonywania przeładunku poza składem podatkowym wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru w takich sytuacjach, w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD. Powyższe odnosi się jedynie do przypadków, gdy wyroby akcyzowe są przemieszczane w Systemie EMCS na podstawie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD.
Jednakże przemieszczanie objętych na terytorium kraju procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nie wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (olejów smarowych) w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego albo dostawy wewnątrzwspólnotowej odbywa się na podstawie dokumentów handlowych.

24) Umożliwienie podmiotom gospodarczym samodzielnego saldowania zabezpieczenia generalnego.

Propozycja:

Wprowadzenie przepisu, który stworzy możliwość samodzielnego saldowania zabezpieczenia generalnego również przez podmioty wymienione w art. 65 ust. 1 pkt 1–3 i 5 ustawy, z wyjątkiem przypadków, gdy saldowanie jest dokonywane automatycznie przez krajowy system teleinformatyczny służący do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy (EMCS). Samodzielnego saldowania zabezpieczenia generalnego można będzie dokonywać pod warunkiem, że sposób jego dokonywania zapewniać będzie możliwość ustalenia w każdym czasie stanu wykorzystania tego zabezpieczenia oraz zostanie uzgodniony na piśmie z właściwym naczelnikiem urzędu celnego.

Wprowadzenie fakultatywnej delegacji dla ministra do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków lub szczegółowego sposobu samodzielnego saldowania zabezpieczenia generalnego przez ww. podmioty. W sytuacji, gdy dla właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych lub zapewnienia sprawnego stosowania zabezpieczeń akcyzowych zaistnieje konieczność uszczegółowienia warunków samodzielnego saldowania zabezpieczenia lub ujednolicenia sposobu jego dokonywania, minister do spraw finansów publicznych będzie mógł tego dokonać w drodze rozporządzenia. Konieczność określenia szczegółowych warunków lub szczegółowego sposobu saldowania zabezpieczenia może zaistnieć zwłaszcza w przypadku wdrożenia w urzędach celnych systemów teleinformatycznych służących m.in. do obsługi zabezpieczeń akcyzowych, które zostaną

udostępnione podmiotom do samodzielnego saldowania zabezpieczeń. W przypadku określenia przez ministra do spraw finansów publicznych sposobu samodzielnego saldowania zabezpieczenia generalnego w rozporządzeniu, sposób saldowania uzgodniony przez podmiot na piśmie z właściwym naczelnikiem urzędu celnego powinien być zgodny z tym rozporządzeniem.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Powyższa zmiana ma na celu umożliwienie podmiotom gospodarczym samodzielnego saldowania zabezpieczenia generalnego, gdy zaistnieją ku temu odpowiednie warunki organizacyjne i techniczne, co znacznie uprości formalności administracyjne. Przepis umożliwi samodzielne saldowanie zabezpieczenia generalnego m.in. z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych Służby Celnej, np. z wykorzystaniem Systemu ECIP/SEAP, w przypadku wdrożenia odpowiednich funkcjonalności tych systemów. Ich wdrożenie wiąże się z koniecznością poniesienia kosztów finansowych.

25) Upoważnienie Ministra Finansów do określania właściwości organów podatkowych w sprawach odnotowania obciążenia lub zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego.

Propozycja:

Wprowadzenie delegacji fakultatywnej dla Ministra Finansów do określenia w drodze rozporządzenia właściwości organów podatkowych w sprawach odnotowania obciążenia lub zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego, innej niż właściwość określona w art. 14 ust. 5a i 5b ustawy, w szczególności w przypadku, gdy zobowiązanie podatkowe wygasa na skutek jego zapłaty. W przypadku zmian organizacyjnych lub wdrożenia w urzędach celnych nowych systemów teleinformatycznych Minister Finansów będzie mógł określić właściwości organów podatkowych z uwzględnieniem aktualnych warunków organizacyjnych i technicznych w administracji celno-podatkowej.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym organem właściwym do odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia jest naczelnik urzędu celnego, któremu podatnik składa deklarację podatkową, ponieważ posiada on wiarygodne dane potwierdzające dokonanie tej zapłaty. W przypadku gdy np. podatnik prowadzi składy podatkowe w wielu miejscach na terytorium kraju, sytuacja ta powoduje często konieczność kontaktowania się w sprawie odnotowania zwolnienia z odległym od składu podatkowego urzędem celnym właściwym dla siedziby podmiotu prowadzącego ten skład. W sytuacji, gdy np. w każdym urzędzie celnym będzie można potwierdzić z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych zapłatę przez podmiot zobowiązania podatkowego, którym jest obciążone zabezpieczenie akcyzowe, zwolnienie tego zabezpieczenia z obciążenia będzie można dokonać w dowolnym urzędzie celnym w kraju.

26) Zmiana częstotliwości aktualizacji wysokości złożonego zabezpieczenia ryczałtowego poprzez wprowadzenie elastycznego terminu aktualizacji i wydłużenie do roku maksymalnego terminu na jej dokonanie przez naczelnika urzędu celnego.

Propozycja:

Wprowadzenie regulacji określającej maksymalny roczny termin na dokonanie aktualizacji wysokości złożonego zabezpieczenia ryczałtowego przez naczelnika urzędu celnego, co pozwoli ograniczyć jej częstotliwość. Jednocześnie naczelnik urzędu celnego będzie mógł dokonać aktualizacji wysokości zabezpieczenia ryczałtowego przed upływem tego terminu, gdy zaistnieją ku temu przesłanki, np. zmiana wielkości obrotu wyrobami akcyzowymi w przedsiębiorstwie podatnika.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym właściwy naczelnik urzędu celnego ustala ponownie wysokość zabezpieczenia ryczałtowego co 6 miesięcy, począwszy od dnia złożenia wniosku o wyrażenie zgody na jego złożenie, przy czym pierwszego ponownego ustalenia wysokości zabezpieczenia ryczałtowego może dokonać przed upływem tego terminu. Ponowne ustalanie wysokości zabezpieczenia ryczałtowego co 6 miesięcy jest obligatoryjne, w związku z czym nie ma możliwości dostosowania terminu jego aktualizacji do uwarunkowań gospodarczych przedsiębiorstwa, okresów sprawozdawczych, itp.

27) Rozszerzenie możliwości objęcia zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu odbierającego.

Propozycja:

Rozszerzenie możliwości objęcia zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu odbierającego, z którego obecnie mogą korzystać tylko podmioty prowadzące skład podatkowy przemieszczające wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, na dostarczanie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego, na wniosek podmiotu wysyłającego i za zgodą podmiotu odbierającego.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Wprowadzenie powyższej możliwości spowoduje, że podmiot prowadzący skład podatkowy zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego będzie mógł dokonywać przemieszczenia wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie bez konieczności złożenia własnego zabezpieczenia akcyzowego. Zgodnie z przepisami ustawy podmiot pośredniczący jest zawsze obowiązany posiadać złożone zabezpieczenie akcyzowe, a w przypadku dostarczenia wyrobów ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego wyroby te i tak zostałyby objęte zabezpieczeniem tego podmiotu po ich odbiorze . Powyższa regulacja stwarza możliwość objęcia zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu pośredniczącego wyrobów akcyzowych dostarczanych do niego ze składu podatkowego jeszcze przed ich odbiorem.

Należy dodać, że zgodnie z art. 63 ust. 5 ustawy podmiot pośredniczący będzie odpowiadał całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy wysyłającego wyroby akcyzowe wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem.

28) Wprowadzenie możliwości stosowania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego po upływie terminu określonego w tym zwolnieniu, w przypadku gdy prawidłowo i terminowo złożony wniosek o przedłużenie terminu ważności zwolnienia nie zostanie przez organ podatkowy rozstrzygnięty przed jego upływem.

Propozycja:

Dodanie przepisu, zgodnie z którym zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego można będzie stosować po upływie terminu określonego w decyzji naczelnika urzędu celnego o udzieleniu zwolnienia, do czasu wydania i doręczenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego decyzji rozstrzygającej sprawę jego ewentualnego przedłużenia, pod warunkiem, że wniosek w sprawie przedłużenia spełniający wymogi formalne zostanie złożony nie później niż 3 miesiące przed tym terminem. Termin trzymiesięczny powinien zapewnić naczelnikowi urzędu celnego, przy prawidłowym prowadzeniu postępowania niezbędny czas na dokonanie wszystkich czynności administracyjnych koniecznych do wydania decyzji w tej sprawie, m.in. oceny warunków koniecznych do uzyskania zwolnienia. Powyższy przepis nie będzie stosowany do wniosków złożonych przed wejściem w życie nowelizacji ustawy.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest udzielane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 lata i na pisemny wniosek zwolnionego podmiotu może być przedłużone, w drodze decyzji, na kolejne okresy nie dłuższe niż 2 lata. W przypadku, gdy naczelnik urzędu celnego nie wyda i nie doręczy decyzji w sprawie przedłużenia zwolnienia przed upływem terminu na jaki zostało udzielone, również z przyczyn niezależnych od podmiotu, podmiot jest obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego do czasu doręczenia mu decyzji, co może narazić go na nieuzasadnione trudności proceduralne i koszty, w sytuacji, gdy decyzja w sprawie przedłużenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego będzie pozytywna.

29) Umożliwienie, automatycznego odnotowywania przez System EMCS obciążenia albo użycia zabezpieczenia akcyzowego podmiotu odbierającego, po zakończeniu przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Propozycja:

Zmiana przepisów ustawy w sposób określający, że w momencie zarejestrowania w Systemie EMCS raportu odbioru lub raportu wywozu i odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego z obciążenia albo odnotowania zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia jego zabezpieczeniem ryczałtowym albo jego zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, następuje odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego albo odnotowanie objęcia wyrobów akcyzowych jego zabezpieczeniem ryczałtowym albo jego zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Jeżeli obciążenie w należnej wysokości zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego nie będzie możliwe lub gdy nie będzie możliwe odnotowanie użycia zabezpieczenia ryczałtowego albo zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia tego

podmiotu (np. z powodu utraty ich ważności), do podmiotu odbierającego albo do właściwego naczelnika urzędu celnego będzie automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach. Termin wejścia w życie powyższej zmiany powinien być zgodny z terminem wdrożenia właściwej funkcjonalności Systemu EMCS i nie będzie miał zastosowania do przemieszczeń wyrobów akcyzowych rozpoczętych przed tym terminem.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Proponowana regulacja znacznie uprości i przyspieszy obsługę zabezpieczeń akcyzowych podmiotów korzystających z Systemu EMCS, zwłaszcza zarejestrowanych odbiorców. Obecnie podmioty te są zmuszone w celu dokonania właściwego odnotowania obciążenia lub użycia zabezpieczenia akcyzowego przedkładać naczelnikowi urzędu celnego właściwe dokumenty papierowe. Wprowadzenie powyższej regulacji będzie możliwe w wyniku wdrożenia dodatkowych funkcjonalności systemów informatycznych Służby Celnej, co związane będzie z poniesieniem kosztów w tym zakresie.

30) Odstąpienie od wymogu obligatoryjnej obecności funkcjonariusza celnego podczas niszczenia piwa i wyrobów winiarskich z zapłaconą akcyzą zwróconych w wyniku reklamacji.

Propozycja:

Proponuje się dokonanie nowelizacji przepisu ustawy o podatku akcyzowym dotyczącego niszczenia reklamowanych wyrobów akcyzowych poprzez odstąpienie od zawartego w tym przepisie wymogu obligatoryjnej obecności funkcjonariusza celnego podczas niszczenia konkretnych wyrobów akcyzowych, tj. piwa i wyrobów winiarskich z zapłaconą akcyzą zwróconych w wyniku reklamacji. Z czynności zniszczenia wyrobów akcyzowych zostanie sporządzony protokół, tylko w przypadku obecności funkcjonariusza celnego podczas tej czynności. Natomiast w przypadku, gdy funkcjonariusz celny nie będzie obecny przy czynności zniszczenia wyrobów akcyzowych, podatnik złoży właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenie potwierdzające fakt dokonania zniszczenia tych wyrobów.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Z uwagi na fakt, iż piwo i wyroby winiarskie są wyrobami akcyzowymi zawierającymi niską akumulację finansową podatku akcyzowego na jednostkę wyrobu, proponuje się odstąpić od wymogu obligatoryjnej obecności funkcjonariusza celnego podczas niszczenia tych wyrobów z zapłaconą akcyzą zwróconych w wyniku reklamacji. Zatem w sytuacji, gdy podatnik będzie miał zamiar zniszczyć tego typu wyroby akcyzowe, zawiadomi organ podatkowy o tym zamiarze, który zdecyduje, czy przy czynności niszczenia będzie uczestniczył przedstawiciel organu. Jeśli funkcjonariusz celny nie będzie obecny przy czynności niszczenia, wówczas protokół zniszczenia tych wyrobów nie zostanie sporządzony, a zamiast tego podatnik złoży organowi stosowne oświadczenie potwierdzające fakt ich zniszczenia (ze wskazaniem ilości zniszczonych wyrobów).

31) Propozycje zmian przepisów z zakresu podatku akcyzowego i kontroli mające na celu uproszczenie procedur związanych z prowadzeniem działalności w zakresie wyrobów akcyzowych.

1. Propozycja: umożliwienie wnoszenia zastrzeżeń do protokołu z kontroli obrachunkowej

Wprowadzenie w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1404, z późn. zm.) uprawnienia do składania przez podmioty kontrolowane zastrzeżeń do protokołu z kontroli obrachunkowej w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu oraz obowiązku ustosunkowania się do złożonych zastrzeżeń przez organ kontrolujący, w terminie 14 dni od otrzymania zastrzeżeń.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Przepisy z zakresu kontroli wyrobów akcyzowych nie przewidują możliwości złożenia zastrzeżeń do protokołu z kontroli obrachunkowej, a w związku z tym również obowiązku ustosunkowania się do złożonych zastrzeżeń przez organ kontrolujący. W przypadku, gdy w wyniku przeprowadzonej kontroli obrachunkowej stwierdzone zostaną nieprawidłowości wszczynane jest postępowanie podatkowe, a nawet postępowanie karne - skarbowe. W celu wprowadzenia możliwości wyeliminowania ewentualnych niezgodności przed wszczęciem postępowania podatkowego lub karnego - skarbowego, proponuje się wprowadzenie uprawnienia do składania przez podmioty kontrolowane zastrzeżeń do protokołu z kontroli obrachunkowej, w terminie 14 dni od dnia podpisania protokołu oraz obowiązku ustosunkowania się do złożonych zastrzeżeń przez organ kontrolujący, w terminie 14 dni od otrzymania zastrzeżeń.

2. Propozycja: wyeliminowanie podwójnej weryfikacji podmiotów przed wydaniem zezwolenia akcyzowego oraz podwójnej dokumentacji dotyczącej składu podatkowego

Wyeliminowanie podwójnej weryfikacji podmiotów w celu ustalenia, czy zapewnione zostały warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli wyrobów akcyzowych oraz podwójnej dokumentacji dotyczącej składu podatkowego poprzez:
- wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku braku zatwierdzenia akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia,
- uchylenie regulacji, zgodnie z którą właściwy naczelnik urzędu celnego przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego zatwierdza regulamin funkcjonowania składu podatkowego,
- uchylenie regulacji nakładającej na ministra właściwego do spraw finansów publicznych obowiązek określenia w drodze rozporządzenia warunków dotyczących regulaminu funkcjonowania składu podatkowego.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Obecnie naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy, lub stan ich wyposażenia uniemożliwiają sprawowanie właściwej kontroli. Jednocześnie właściwy naczelnik urzędu celnego, po zweryfikowaniu danych zawartych we wniosku i dołączonych do niego dokumentów, dokonuje w obecności wnioskodawcy lub osoby reprezentującej wnioskodawcę oceny miejsca przeznaczonego na prowadzenie składu podatkowego. Z czynności tej sporządza się protokół zawierający w szczególności ustalenia dotyczące lokalizacji, powierzchni, sposobu odgrodzenia miejsca magazynowania wyrobów akcyzowych

w składzie podatkowym od innych powierzchni i terenów, sposobu zabezpieczenia tego miejsca oraz opis wyposażenia systemu zabezpieczenia technicznego i biurowego. Obecnie warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego jest jedynie pozytywny wynik oceny miejsca.
Ww. regulacje dotyczące oceny miejsca stosuje się również przy wydawaniu zezwoleń na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. Zgodnie z obowiązującymi przepisami oceny miejsca nie przeprowadza się przed wydaniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. Ocena miejsca nie jest również dokonywana przed wydaniem zezwolenia na: wysyłanie wyrobów jako zarejestrowany wysyłający, wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący oraz zezwolenia wyprowadzenia.
Jednocześnie zgodnie ustawą o Służbie Celnej w podmiotach które wytwarzają, uszlachetniają, przerabiają, skażają, rozlewają przyjmują, magazynują, wydają, przewożą, niszczą oraz stosują i oznaczają wyroby akcyzowe znakami akcyzy, właściwy organ Służby Celnej przeprowadza urzędowe sprawdzenie, które polega na wykonaniu czynności w celu ustalenia, czy są zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli.
Podmioty te są obowiązane przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w tym zakresie, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności.
Urzędowe sprawdzenie przeprowadza się m.in. przed rozpoczęciem działalności oraz po przerwie w jej prowadzeniu, trwającej dłużej niż 3 miesiące oraz w przypadkach gdy przepisy prawa podatkowego w zakresie podatku akcyzowego uzależniają wydanie określonej decyzji od stwierdzenia możliwości sprawowania dozoru celnego lub zapewnienia właściwej kontroli.
W przepisach z zakresu kontroli określono podmioty zwolnione z obowiązku przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia oraz tryb, zakres i sposób przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, w tym sporządzenia akt weryfikacyjnych.
Obecnie wszystkie podmioty, które wytwarzają, uszlachetniają, przerabiają, skażają, rozlewają przyjmują, magazynują, wydają, przewożą, niszczą oraz stosują i oznaczają wyroby akcyzowe znakami akcyzy podlegają urzędowemu sprawdzeniu przed rozpoczęciem działalności, a dodatkowo w przypadku niektórych z nich (podmioty prowadzące składy podatkowe oraz zarejestrowani odbiorcy, z wyłączeniem tych którzy ubiegają się o zezwolenie na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych) przed wydaniem zezwolenia przeprowadzana jest ocena miejsca, w którym prowadzona będzie działalność.
W związku z powyższym miejsce prowadzenia składu podatkowego oraz miejsce odbioru zarejestrowanego odbiorcy jest obecnie dwukrotnie poddawane kontroli – najpierw w ramach oceny miejsca na podstawie przepisów z zakresu podatku akcyzowego, a następnie w ramach urzędowego sprawdzenia przewidzianego w przepisach z zakresu kontroli.
W celu wyeliminowania dwukrotnej kontroli proponuje się rezygnację z oceny miejsca prowadzenia składu podatkowego oraz miejsca odbioru zarejestrowanego odbiorcy dokonywanej na podstawie przepisów z zakresu podatku akcyzowego. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku braku zatwierdzenia akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, tzn. stwierdzenia braku możliwości sprawowania dozoru celnego lub zapewnienia właściwej kontroli. Jednocześnie konieczne będą zmiany w przepisach z zakresu kontroli poprzez wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą urzędowe sprawdzenie będzie przeprowadzane każdorazowo przed wydaniem zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie podatku akcyzowego. Spowoduje to objęcie urzędowym sprawdzeniem podmiotów, które ubiegać się będą o

zezwolenie w zakresie takich wyrobów jak: oleje jadalne, metanol, estry tłuszczowe, etery etylo-tert-butylowe i etylo-tert-amylowe.

Zmiany w powyższym zakresie skutkowały będą również tym, że w przypadkach gdy przepisy ustawy o podatku akcyzowym uzależniają możliwość prowadzenia działalności od uzyskania zezwolenia – urzędowe sprawdzenie przeprowadzane będzie przed wydaniem zezwolenia, a nie jak obecnie przed rozpoczęciem wykonywania działalności.
Zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym właściwy naczelnik urzędu celnego przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego zatwierdza regulamin funkcjonowania składu podatkowego.
Jednocześnie zgodnie z ustawą o Służbie Celnej z urzędowego sprawdzenia sporządza się protokół, który ze zgłoszeniem oraz dokumentacją dotyczącą działalności podlegającej urzędowemu sprawdzeniu stanowią akta weryfikacyjne.
Zaznaczyć w tym miejscu należy, że większość danych zawartych w regulaminie składu podatkowego jest powielona w aktach weryfikacyjnych, a przepisy przewidują obowiązek aktualizowania zarówno regulaminu jak i akt weryfikacyjnych.
W związku z powyższym proponuje się rezygnację z obowiązku zatwierdzania regulaminu funkcjonowania składu podatkowego. Jednocześnie w związku z faktem, że nie wszystkie dane zawarte w regulaminie znajdują się obecnie w aktach weryfikacyjnych proponuje się, aby akta weryfikacyjne zawierały wszystkie dane i informacje, które obecnie zawarte są w regulaminie prowadzenia składu podatkowego, np. zasady funkcjonowania składu podatkowego.

3. Propozycja: jeden wniosek o wydanie zezwolenia i o urzędowe sprawdzenie

- zawarcie w ustawie o Służbie Celnej postanowień, zgodnie z którymi w przypadkach, gdy urzędowe sprawdzenie jest przeprowadzane przed rozpoczęciem działalności, której prowadzenie wymaga uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie podatku akcyzowego - złożony wniosek o wydanie zezwolenia oraz załączone do tego wniosku dokumenty stanowią zgłoszenie oraz dokumentację, o której mowa w tym przepisie,
- wprowadzenie regulacji w ustawie o podatku akcyzowym zgodnie z którą do wniosku o wydanie zezwolenia załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków wymaganych do uzyskania zezwolenia oraz określone w przepisach odrębnych dokumenty, które są wymagane do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia,
- jednocześnie wprowadzenie w przepisach z zakresu kontroli regulacji, zgodnie z którą organem właściwym do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia jest naczelnik urzędu celnego właściwy na podstawie przepisów o podatku akcyzowym do wydania zezwolenia.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Na potrzeby kontroli podmioty, które prowadzą działalność w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności wytwarzają, uszlachetniają, przerabiają, skażają, rozlewają, przyjmują, magazynują, wydają, przewożą, niszczą oraz stosują i oznaczają wyroby akcyzowe znakami akcyzy, są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli, w tym m.in. przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w tym zakresie, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności.
Podmiot prowadzący działalność gospodarczą podlegającą kontroli przesyła właściwemu organowi Służby Celnej, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności, zgłoszenie

oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności.
Jednocześnie w myśl postanowień ustawy o podatku akcyzowym zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie podatku akcyzowego wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu. Wniosek ten zawiera dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, które zawarte są w zgłoszeniu, o którym mowa w ustawie o Służbie Celnej.
W związku z powyższym, w celu uproszczenia prowadzenia działalności w zakresie podatku akcyzowego proponuje się zawarcie w ustawie o Służbie Celnej postanowień, zgodnie z którymi w przypadkach, gdy urzędowe sprawdzenie jest przeprowadzane przed rozpoczęciem działalności, której prowadzenie wymaga uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie podatku akcyzowego - złożony wniosek o wydanie zezwolenia oraz załączone do tego wniosku dokumenty stanowią zgłoszenie oraz dokumentację, o której mowa w tym przepisie.
Dostosowania wymagają przepisy ustawy o podatku akcyzowym, określające jakie dokumenty powinny zostać załączone do wniosku o wydanie zezwolenia. Skoro wniosek o wydanie zezwolenia oraz załączone do tego wniosku dokumenty stanowiły będą zgłoszenie oraz dokumentację, o której mowa w ustawie o Służbie Celnej, to do wniosku powinny być załączane dokumenty wymagane do zgłoszenia, które obecnie określone są w przepisach z zakresu kontroli. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie w przepisach z zakresu kontroli regulacji, zgodnie z którą organem właściwym do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia jest naczelnik urzędu celnego właściwy na podstawie przepisów o podatku akcyzowym do wydania zezwolenia. W związku z tym, że wniosek o wydanie zezwolenia będzie jednocześnie zgłoszeniem do urzędowego sprawdzenia, to zasadne jest aby postepowanie wszczęte na podstawie tego wniosku przeprowadził ten sam organ podatkowy. Wskazane jest aby organem tym był naczelnik urzędu celnego właściwy w sprawie wydania zezwolenia, ponieważ zgodnie z przepisami ustawy o podatku akcyzowym naczelnik ten może zlecić dokonanie czynności sprawdzających naczelnikowi, na terenie właściwości którego mają zostać dokonane czynności w ramach urzędowego sprawdzenia.

4. Propozycja: odstąpienie od przeprowadzania urzędowego sprawdzenia po wznowieniu działalności

Uchylenie tych postanowień ustawy o Służbie Celnej, które przewidują, że urzędowe sprawdzenie jest przeprowadzane w związku ze wznowieniem działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące.

Uzasadnienie proponowanego działania:

W pkt 7 projektu założeń zawarto propozycję uchylenia przepisów ustawy o podatku akcyzowym, które nakładają na właściwego naczelnika urzędu celnego obowiązek cofnięcia z urzędu odpowiednio zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, zezwolenia wyprowadzenia, zezwolenia na prowadzenie działalności jako: podmiot pośredniczący, zarejestrowany odbiorca i zarejestrowany wysyłający, w sytuacji gdy po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego. Jak wskazano w uzasadnieniu przedmiotowej propozycji część podmiotów korzysta z posiadanych zezwoleń sporadycznie, np. w odstępie kilkumiesięcznym w związku z zawieranymi transakcjami.

Z takich samych przyczyn jak powyżej opisane należy uchylić te postanowienia przepisów ustawy o Służbie Celnej, które przewidują, że urzędowe sprawdzenie jest przeprowadzane w związku ze wznowieniem działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące.

5. Propozycja: dodanie w ustawie o podatku akcyzowym nowego działu regulującego kwestie związane z ewidencjami i innymi dokumentacjami

- uchylenie dotychczasowych przepisów ustawy o podatku akcyzowym dotyczących prowadzenia ewidencji wyrobów akcyzowych, ewidencji dokumentów (w tym dokumentów dostawy) oraz ewidencji znaków akcyzy i jednocześnie dodanie w ustawie o podatku akcyzowym działu zawierającego kompleksowe regulacje dotyczące ewidencji i innych dokumentacji, które prowadzone są na potrzeby kontroli,
- dodanie regulacji przewidującej możliwość zastąpienia wszystkich ewidencji dokumentacją prowadzoną na potrzeby podatkowe lub księgowe inne niż akcyza, pod warunkiem że dokumentacja ta zawiera wszystkie dane wymagane w przypadku ewidencji.
- wprowadzenie regulacji w ustawie o Służbie Celnej, zgodnie z którą przepisy tej ustawy przewidujące obowiązek prowadzenia dokumentacji na potrzeby kontroli nie mają zastosowania w takim zakresie w jakim przepisy z zakresu podatku akcyzowego przewidują obowiązek prowadzenia do celów kontroli ewidencji i innych dokumentacji.
- dodatkowo odstąpienie od obowiązku powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o formie prowadzonej ewidencji.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Obecnie przepisy dotyczące prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy znajdują się:

1) w ustawie o podatku akcyzowym i rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy:

- ewidencja wyrobów zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie,
- ewidencja dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawka akcyzy inną niż zerowa,
- ewidencja ilościowa lub ilościowo wartościowa wyrobów akcyzowych prowadzona przez podmiot prowadzący skład podatkowy,
- ewidencja wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę,
- ewidencja wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego wysyłającego,
- ewidencja wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo przez podatnika nabywającego wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju,
- ewidencja wyrobów akcyzowych dostarczanych na terytorium kraju przez sprzedawcę za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego,
- ewidencja energii elektrycznej;,
- ewidencja wyrobów węglowych,
- ewidencja wyrobów gazowych,
- ewidencja rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych określonych w art. 118 ust. 1 pkt 1-3 i 6,
- ewidencja znaków akcyzy.

2) w ustawie o Służbie Celnej i rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy określono rodzaje dokumentacji związanej z działalnością podlegającą kontroli (w tym m.in. księgi kontroli, protokoły, pisemne informacje), wzory tej dokumentacji, a także szczegółowy sposób jej przygotowania i prowadzenia.

Większość informacji zawartych w ewidencjach prowadzonych na postawie przepisów z zakresu podatku akcyzowego pokrywa się z informacjami zawartymi w dokumentacjach prowadzonych na podstawie przepisów z zakresu kontroli. Podobne są również zasady i sposób prowadzenia ww. ewidencji i dokumentacji.
W celu wyeliminowania obowiązku podwójnego gromadzenia informacji o wyrobach akcyzowych i znakach akcyzy proponuje się:
- uchylenie dotychczasowych przepisów ustawy o podatku akcyzowym dotyczących prowadzenia ewidencji wyrobów akcyzowych oraz ewidencji znaków akcyzy,
- wprowadzenie regulacji w ustawie o Służbie Celnej zgodnie, z którą przepisy tej ustawy przewidującej obowiązek prowadzenia dokumentacji na potrzeby kontroli nie mają zastosowania w takim zakresie w jakim przepisy z zakresu podatku akcyzowego przewidują obowiązek prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy,
- dodanie w ustawie o podatku akcyzowym działu zawierającego kompleksowe regulacje dotyczące ewidencji i innych dokumentacji. Jednocześnie proponuje się dodanie regulacji przewidującej możliwość zastąpienia wszystkich ewidencji akcyzowych dokumentacją prowadzoną na potrzeby podatkowe lub księgowe inne niż akcyza, pod warunkiem że dokumentacja ta zawiera wszystkie dane wymagane w przypadku ewidencji akcyzowych. Propozycja zmiany w tym zakresie wynika z postulatów środowisk gospodarczych.
Dodatkowo proponuje się odstąpienie od obowiązku powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o tym, czy ewidencja prowadzona będzie w formie papierowej czy elektronicznej. Celem propozycji jest ograniczenie obowiązków informacyjnych podatników akcyzy w przedmiotowym zakresie.

6. Propozycja: określenie w ustawie jednej delegacji do wydania rozporządzenia w sprawie warunków dotyczących miejsca prowadzenia składu podatkowego oraz miejsca, w którym są odbierane wyroby akcyzowe przez zarejestrowanego odbiorcę i jednocześnie uchylenie obecnych dwóch delegacji

Uzasadnienie proponowanego działania:

Obecnie warunki dotyczące miejsca prowadzenia składu podatkowego są określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie warunków prowadzenia składów podatkowych oraz ewidencji przez podmioty prowadzące składy podatkowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 353), natomiast warunki dotyczące miejsca, w którym są odbierane wyroby akcyzowe przez zarejestrowanego odbiorcę w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 sierpnia 2010 r. w sprawie warunków dotyczących miejsca odbioru wyrobów akcyzowych (Dz. U. Nr 156, poz. 1048). Warunki dotyczące funkcjonowania obu ww. miejsc są określane w tym samym celu, tzn. dla zapewnienia właściwej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych i określenia kwot akcyzy. Ponadto w związku z zaproponowanymi zmianami w zakresie ewidencjonowania wyrobów akcyzowych (wspólny dział w ustawie oraz wspólna delegacja) oraz w zakresie rezygnacji z regulaminu składu podatkowego – zakres regulowany w rozporządzeniu z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie warunków prowadzenia składów podatkowych oraz ewidencji przez

podmioty prowadzące składy podatkowe zostałby ograniczony jedynie do warunków dotyczących miejsca prowadzenia składu podatkowego. W związku z powyższym proponuje się określenie w ustawie jednej delegacji do wydania rozporządzenia w sprawie warunków dotyczących miejsca prowadzenia składu podatkowego oraz miejsca, w którym są odbierane wyroby akcyzowe przez zarejestrowanego odbiorcę.

7. Propozycja: wprowadzenie terminu na przystąpienie do inwentaryzacji

Wprowadzenie w ustawie o Służbie Celnej regulacji, zgodnie z którą podmiot podlegający kontroli ma obowiązek przystąpić do inwentaryzacji w terminie 3 dni od dnia otrzymania żądania przeprowadzenia inwentaryzacji lub niezwłocznie po otrzymaniu tego żądania, jeżeli istnieje podejrzenie popełnienia wykroczenia lub przestępstwa.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 8 ustawy o Służbie Celnej podmioty podlegające kontroli są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w tym przeprowadzać na żądanie funkcjonariusza inwentaryzację w zakresie niezbędnym na potrzeby kontroli. W praktyce przeprowadzenie inwentaryzacji wiąże się z dodatkowym nakładem pracy ze strony podmiotu podlegającego kontroli, a niekiedy może wiązać się również z koniecznością wstrzymania procesów produkcyjnych. W związku z powyższym należy określić w przepisach termin, w którym podmiot podlegający kontroli powinien przystąpić do inwentaryzacji. Proponuje się termin trzydniowy, który powinien być wystarczający do zaplanowania przez podmioty podlegające kontroli czynności związanych z inwentaryzacją w taki sposób, żeby przeprowadzenie inwentaryzacji w możliwie najmniejszym stopniu wpłynęło na działalność przedsiębiorstwa.

8. Przepisy przejściowe:

Proponuje się wprowadzenie przepisów przejściowych, które przewidywały będą, że:

- jeżeli zgłoszenie do urzędowego sprawdzenia zostanie złożone przed dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, to urzędowe sprawdzenie zostanie przeprowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, przez naczelnika urzędu celnego właściwego na podstawie przepisów dotychczasowych,
- do inwentaryzacji i kontroli obrachunkowych rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw stosuje się przepisy dotychczasowe,
- przepisy działu dotyczącego ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby kontroli wejdą w życie od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym wejdzie w życie ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

Uzasadnienie

Zaproponowano aby urzędowe sprawdzenie lub kontrola, które rozpoczęły się na podstawie przepisów dotychczasowych - zostały przeprowadzone i zakończone na podstawie tych samych przepisów. W sytuacji gdy czynności w ramach urzędowego sprawdzenia lub kontrola zostały rozpoczęte na podstawie zasad określonych w dotychczasowych przepisach, to powinny zostać zakończone na podstawie tych samych zasad.

W związku z faktem, że na koniec roku kalendarzowego dokonuje się inwentaryzacji, która wiąże się z podsumowywaniem ewidencji i innych dokumentacji - proponuje się aby przepisy dotyczące ewidencji i innych dokumentacji weszły w życie od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym wejdzie w życie ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

32) Wprowadzenie regulacji odnoszących się do pośredniczących podmiotów tytoniowych, które przyczynią się do skutecznego zwalczania działalności przestępczej w zakresie obrotu suszem tytoniowym.

Propozycje:

1. dodanie w ustawie o podatku akcyzowym nowego rozdziału, w którym zostaną określone zasady dokonywania rejestracji pośredniczących podmiotów tytoniowych oraz uchylenie tych przepisów ustawy, które przewidują obowiązek i tryb składania powiadomienia przez podmioty, które zamierzają rozpocząć prowadzenie działalności jako PPT.
2. wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą rejestr PPT jest prowadzony i publikowany przez Ministra Finansów lub upoważniony przez niego organ w Biuletynie Informacji Publicznej,
3. wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą wpis do rejestru PPT następuje w drodze decyzji administracyjnej właściwego naczelnika urzędu celnego wydanej po przeprowadzeniu postępowania wszczynanego na wniosek o rejestrację, zgodny ze wzorem określonym w przepisach wykonawczych do ustawy, do postępowania tego znajdą odpowiednie zastosowanie przepisy Ordynacji podatkowej.

Wniosek o rejestrację zawierał będzie dane dotyczące wnioskodawcy oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w tym:
- imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego, w tym miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby lub zamieszkania wnioskodawcy, adres poczty elektronicznej,
- informację o rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności rodzaju działalności prowadzonej w zakresie suszu tytoniowego, tzn. czy wnioskodawca zamierza sprzedawać susz tytoniowy (czy będzie to sprzedaż na terytorium kraju, w ramach dostaw wewnątrzwspólnotowych, eksportu), nabywać wewnątrzwspólnotowo, importować, zużywać, przetwarzać (na czym przetwarzanie będzie polegało),
- proponowane zabezpieczenie akcyzowe.

Warunkiem wpisania do rejestru PPT przedsiębiorcy zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.) jest utworzenie przez tego przedsiębiorcę zagranicznego oddziału lub przedstawicielstwa na terytorium RP, na warunkach i zasadach określonych w ww. ustawie oraz prowadzenie działalności w zakresie obrotu suszem tytoniowym na terytorium RP poprzez utworzony oddział lub przedstawicielstwo.

Przetwórcy surowca tytoniowego wpisani do rejestru pierwszych przetwórców prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego zamiast danych dotyczących wnioskodawcy i prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie w jakim dane te dotyczą przetwarzania, obowiązani są zawrzeć we wniosku o rejestrację informację o tym, że zostali wpisani do ww. rejestru.

Do wniosku o rejestrację należało będzie załączyć dokumenty potwierdzające dane zawarte we wniosku, w szczególności zaświadczenie o niekaralności.
Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o rejestrację oraz dokumenty, które należy dołączyć do wniosku.
Decyzja o wpisie do rejestru zawierać będzie dane dotyczące podmiotu i prowadzonej przez ten podmiot działalności zawarte we wniosku o rejestrację.
4. wprowadzenie obowiązku powiadamiania przez PPT właściwego naczelnika urzędu celnego o planowanych zmianach danych zawartych we wniosku o rejestrację lub w decyzji o dokonaniu wpisu do rejestru PPT, przed dokonaniem tych zmian,
5. wprowadzenie obowiązku powiadamiania przez PPT właściwego naczelnika urzędu celnego o innych niż planowane zmianach danych zawartych we wniosku o rejestrację lub w decyzji o dokonaniu wpisu do rejestru PPT, niezwłocznie po dokonaniu tej zmiany, jednak nie później niż w terminie 3 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana,
6. wprowadzenie obowiązku złożenia zgłoszenia przez PPT lub jego następcę prawnego właściwego naczelnika urzędu celnego o zaprzestaniu prowadzenia działalności jako PPT niezwłocznie po zaprzestaniu prowadzenia tej działalności, jednak nie później niż w terminie 3 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiło zaprzestanie prowadzenia działalności,
7. wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą powiadomienie o zmianach danych zawartych w decyzji o dokonaniu wpisu do rejestru PPT stanowi jednocześnie wniosek o dokonanie zmiany wpisu do rejestru PPT,
8. wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą jeżeli zmiana PPT nie powoduje wstąpienia następcy prawnego PPT lub przekształconego PPT w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub obowiązki, określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, to wymaga wykreślenia PPT z rejestru PPT i dokonania rejestracji następcy prawnego PPT lub przekształconego PPT.
9. wprowadzenie jako warunku uzyskania wpisu do rejestru PPT obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego dla zagwarantowania pokrycia mogących powstać zobowiązań podatkowych w przypadku sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy lub zużycia suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy; zabezpieczenie akcyzowe będzie ustalane, składane i stosowane na zasadach podobnych do zabezpieczenia składanego przez podmiot pośredniczący (zabezpieczenie generalne saldowane przez pośredniczący podmiot tytoniowy, po wdrożeniu OSOZ2 możliwość saldowania przez podmiot z wykorzystaniem tego systemu, możliwość stosowania zabezpieczenia ryczałtowego, itp.).
10. dokonanie następujących zmian w przepisach o zabezpieczeniach, które związane są z objęciem zabezpieczeniem akcyzowym obrotu suszem tytoniowym poprzez:
a) uzupełnienie katalogu podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego o „pośredniczący podmiot tytoniowy",
b) uzupełnienie katalogu podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia generalnego o „pośredniczący podmiot tytoniowy",
c) dodanie regulacji, zgodnie z którą wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez pośredniczący podmiot tytoniowy ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy lub zużycia suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy,
d) dodanie regulacji, zgodnie z którą podmiot pośredniczący i pośredniczący podmiot tytoniowy są obowiązani aktualizować wysokość zabezpieczenia generalnego w sposób zapewniający pokrycie mogących powstać w każdym czasie ich zobowiązań podatkowych,
e) dodanie regulacji, zgodnie z którą dokonanie czynności lub zaistnienie stanu faktycznego, powodujących powstanie obowiązku podatkowego, a w przypadku suszu tytoniowego

powodujących możliwość powstania obowiązku podatkowego, wymaga odnotowania obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, po uprzednim ustaleniu stanu jego wykorzystania,
f) dodanie regulacji, zgodnie z którą pośredniczący podmiot tytoniowy odnotowuje obciążenie zabezpieczenia generalnego, a także jego zwolnienie z obciążenia,
g) dodanie regulacji przewidującej upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu objęcia zabezpieczeniem akcyzowym suszu tytoniowego, w szczególności szczegółowego sposobu odnotowywania obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 65 ust. 7, a także jego zwolnienia z obciążenia.
11. wprowadzenie w nowym dziale regulującym kwestie związane z ewidencjami i innymi dokumentacjami prowadzonymi na potrzeby kontroli obowiązku prowadzenia przez PPT ewidencji suszu tytoniowego, która zawiera dane dotyczące obrotu suszem oraz informacje na temat jego przetwarzania, jeżeli PPT przetwarza susz tytoniowy oraz delegacji dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia szczegółowego zakresu danych, które powinny znajdować się w ewidencji oraz sposobu jej prowadzenia,
12. określenie przesłanek odmowy dokonania wpisu do rejestru PPT:
- negatywny wynik dokonanej przez właściwego naczelnika urzędu celnego weryfikacji danych zawartych we wniosku o rejestrację, w szczególności w zakresie prowadzenia przez PPT działalności gospodarczej opisanej we wniosku pod wskazanym adresem,
- niezłożenie przez wnioskodawcę zabezpieczenia akcyzowego w wymaganej wysokości.
13. określenie przesłanek wykreślenia PPT z rejestru PPT:
- prowadzenie przez PPT działalności niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub decyzją o wpisie do rejestru, w szczególności poprzez:
a) sprzedaż suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub PPT,
b) nieprowadzenie ewidencji suszu tytoniowego lub prowadzenie tej ewidencji w sposób nierzetelny,
c) brak odnotowywania obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego lub dokonywanie tego odnotowywania nierzetelnie,
d) niedopełnienie obowiązku informowania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o rejestrację,
e) prowadzenie działalności w zakresie suszu tytoniowego w innym miejscu niż wskazane w decyzji o wpisie do rejestru PPT,
- naruszenie warunków, których spełnienie jest wymagane do dokonania wpisu do rejestru PPT, w szczególności poprzez utratę ważności zabezpieczenia akcyzowego albo brak zapewnienia pokrycia przez zabezpieczenie akcyzowe w terminie lub w należnej wysokości kwoty powstałych lub mogących powstać zobowiązań podatkowych.
14. proponuje się, aby podobnie jak wpis do rejestru PPT, również jego zmiana lub odmowa dokonania oraz wykreślenie z rejestru PPT następowało w drodze decyzji właściwego naczelnika urzędu celnego. Jednocześnie proponuje się aby decyzja o wykreśleniu PPT z rejestru PPT podlegała wykonaniu z dniem jej wydania. Właściwy naczelnik urzędu celnego, po wydaniu decyzji o wykreśleniu PPT z rejestru PPT, wykreśli PPT z rejestru oraz niezwłocznie zamieści w Biuletynie Informacji Publicznej informację o tym wykreśleniu.
15. ponowne wpisanie do rejestru podmiotu, wobec którego została wydana decyzja o wykreśleniu go z rejestru PPT będzie możliwe po upływie trzech lat od doręczenia decyzji o wykreśleniu.

16. proponuje się dodanie w kodeksie karnym skarbowym regulacji, zgodnie z którymi kto wbrew obowiązkom określonym w ustawie o podatku akcyzowym:
- nie składa wniosku o rejestrację jako PPT lub zgłoszenia o zaprzestaniu prowadzenia działalności jako PPT, albo składa je po terminie, podaje w nich dane niezgodne ze stanem rzeczywistym lub nie dokonuje ich aktualizacji podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych,
- nie składa zgłoszenia rejestracyjnego, powiadomienia, zgłoszenia o zaprzestaniu prowadzenia działalności albo składa je po terminie, podaje w nich dane niezgodne ze stanem rzeczywistym lub nie dokonuje ich aktualizacji podlega karze grzywny do 120 stawek dziennych.

Przepis przejściowy

Proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego przewidującego, że PPT, które do dnia wejścia w życie nowych regulacji zostaną wpisane na listę PPT będą mogły prowadzić działalność jako PPT na podstawie złożonego powiadomienia przez okres nie dłuższy niż 1 miesiąc.

Uzasadnienie proponowanego działania:

W wyniku kontroli przeprowadzonych w 2013 r. i w 2014 r. przez Służbę Celną w zakresie działalności prowadzonej przez PPT w kontekście obowiązujących od dnia 1 stycznia 2013 r. przepisów o podatku akcyzowym dotyczących opodatkowania akcyzą suszu tytoniowego ujawniono szereg nieprawidłowości mogących skutkować uszczupleniem wpływów z akcyzy do budżetu państwa, w tym m.in.:
- fikcyjną sprzedaż suszu tytoniowego w ramach dostaw wewnątrzwspólnotowych do innych państw członkowskich UE,
- przemieszczanie suszu tytoniowego na podstawie samych tylko dokumentów przewozowych lub fikcyjnych faktur, anulowanych następnie po dostarczeniu suszu tytoniowego do nieuprawnionego odbiorcy,
- sprzedaż suszu tytoniowego bez znaków akcyzy podmiotom innym niż PPT bądź podmiot prowadzący skład podatkowy,
- funkcjonowanie PPT jako tzw. „słupów", które nie prowadzą działalności pomimo dokonanego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego,
- prowadzenie przez PPT punktów sprzedaży detalicznej oferujących możliwość produkcji papierosów („dzierżawa maszyny") z zakupionego suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy, sprzedawanego jako „liście tytoniu wysokowilgotne",
- realizowanie transakcji pomiędzy wieloma PPT (tzw. transakcje łańcuchowe), z których ostatni PPT zobowiązany do zapłaty podatku jest niewypłacalny,
- fikcyjne niszczenie suszu tytoniowego, który faktycznie może być nielegalnie wprowadzany do obrotu.

Mając na uwadze ujawnione dotychczas nieprawidłowości w zakresie działalności PPT oszacowano uszczuplenia wpływów do budżetu państwa przekraczające 118 mln zł. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w celu zagwarantowania szerszej kontroli nad działalnością PPT w zakresie obrotu suszem tytoniowym proponuje się wprowadzić obowiązek oraz tryb i zasady rejestracji PPT w miejsce obecnego obowiązku powiadamiania o rozpoczęciu działalności. Określony tryb rejestracji PPT pozwoli na weryfikowanie podmiotów ubiegających się o rejestrację.
Jednocześnie jako warunek prowadzenia działalności jako PPT proponuje się wprowadzenie obowiązku prowadzenia ewidencji suszu tytoniowego, która umożliwi kontrolę obrotu suszem tytoniowym. W celu zagwarantowania zapłaty akcyzy w tych przypadkach, w których

ujawnione zostanie dokonanie przez PPT opodatkowanego obrotu suszem bez zapłaty akcyzy – proponuje się wprowadzenie obowiązku złożenia przez PPT zabezpieczenia akcyzowego, jako warunku dokonania wpisu do rejestru PPT. Wprowadzenie obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego powinno wyeliminować funkcjonowanie PPT jako tzw. „słupów".
Proponuje się, aby wpis do rejestru PPT, podobnie jak jego zmiana, odmowa dokonania i wykreślenie z rejestru następowało w drodze decyzji właściwego naczelnika urzędu celnego, wydawanej w trybie określonym w Ordynacji podatkowej.
W decyzji o wpisie do rejestru PPT należy zawrzeć dane dotyczące PPT i prowadzonej przez niego działalności, wskazane we wniosku o rejestrację, dotyczące m.in. miejsca i adresu prowadzenia działalności w zakresie suszu tytoniowego na terytorium kraju. Ma to na celu zapewnienie skutecznej kontroli prowadzenia działalności przez PPT na terytorium kraju. Jednocześnie prowadzenie przez PPT działalności w zakresie suszu tytoniowego w innym miejscu niż wskazane w decyzji o wpisie do rejestru PPT będzie stanowiło przesłankę wykreślenia tego podmiotu z rejestru.
W wyniku zmian przepisów dotyczących zabezpieczeń akcyzowych pośredniczący podmiot tytoniowy będzie obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej powstałe albo mogące powstać zobowiązanie podatkowe. Wysokość tego zabezpieczenia będzie ustalana w wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy lub zużycia suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy. Szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia określi minister właściwy do spraw finansów publicznych. Kwota zabezpieczenia będzie ustalana w oparciu o maksymalną stawkę podatku akcyzowego, która może mieć zastosowanie do suszu tytoniowego. Zabezpieczenie generalne będzie saldowane przez pośredniczący podmiot tytoniowy. Odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą mogącego powstać zobowiązania podatkowego powinno następować z dniem nabycia suszu tytoniowego, ponieważ z tym dniem zaistnieje możliwość powstania zobowiązania podatkowego w przypadku sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy lub zużycia suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy. Prawidłowość saldowania zabezpieczenia będzie weryfikowana okresowo przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Jednocześnie proponuje się określenie przesłanek odmowy dokonania wpisu do rejestru oraz wykreślenia PPT z rejestru. Odmowa dokonania wpisu do rejestru będzie miała miejsce w tych przypadkach, gdy PPT nie spełni warunków uzyskania wpisu, tj. w przypadku negatywnego wyniku weryfikacji danych zawartych we wniosku o rejestrację oraz niezłożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia akcyzowego w wymaganej wysokości.
Natomiast wykreślenie z rejestru PPT będzie następowało w tych przypadkach, gdy podmiot będzie prowadził działalność w zakresie suszu tytoniowego niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub decyzją o wpisie do rejestru oraz gdy naruszy warunki, których spełnienie jest wymagane do dokonania wpisu do rejestru.

W celu zapewnienia powszechnego dostępu do informacji w zakresie podmiotów prowadzących działalność w zakresie suszu tytoniowego, rejestr PPT prowadzony przez Ministra Finansów lub upoważniony przez niego organ publikowany będzie w Biuletynie Informacji Publicznej.

Mając na uwadze trudności w wyegzekwowaniu określonych w ustawie o podatku akcyzowym obowiązków dotyczących rejestracji oraz obowiązków informacyjnych w zakresie powiadamiania o zamiarze rozpoczęcia prowadzenia działalności, zmianach w zakresie tej

działalności oraz jej zaprzestania – proponuje się dodanie w kodeksie karnym skarbowym regulacji przewidujących sankcje za niedopełnienie powyższych obowiązków.
Proponuje się odrębne określenie sankcji dla PPT oraz dla pozostałych podmiotów. Zaproponowane sankcje dla PPT są wyższe, z uwagi na skalę stwierdzonych nieprawidłowości oraz skutki z tego tytułu dla budżetu państwa.

Proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego przewidującego, że PPT, które do dnia wejścia w życie nowych regulacji zostaną wpisane na listę PPT będą mogły prowadzić działalność jako PPT na podstawie złożonego powiadomienia przez okres nie dłuższy niż 1 miesiąc. Wprowadzenie przepisu przejściowego jest niezbędne w celu zapewnienia ciągłości działalności prowadzonej przez PPT.

33) Wprowadzenie regulacji przewidującej opodatkowanie wytwarzania papierosów przy użyciu maszyn do automatycznego nabijania gilz papierosowych oraz zmiana sposobu opodatkowania cygar

Propozycja:

- dodanie w ustawie o podatku akcyzowym regulacji, zgodnie z którą podatnikiem akcyzy w przypadku produkcji papierosów polegającej na wytwarzaniu papierosów, również przez konsumentów, przy użyciu udostępnianych odpłatnie lub nieodpłatnie maszyn do automatycznego nabijania gilz papierosowych, z wyłączeniem wytwarzania papierosów domowym sposobem w gospodarstwach domowych jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która wytwarza papierosy, udostępnia odpłatnie lub nieodpłatnie maszynę do automatycznego nabijania gilz papierosowych lub posiada tytuł prawny do dysponowania miejscem, w którym udostępniana jest taka maszyna,
- dodanie w ustawie o podatku akcyzowym regulacji, zgodnie z którą jeżeli obowiązek podatkowy z tytułu produkcji ciąży na kilku podatnikach, zapłata akcyzy przez jednego z tych podatników powoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego pozostałych podatników,
- dodanie w ustawie o podatku akcyzowym regulacji, zgodnie z którą za produkcję papierosów uznaje się także ich wytwarzanie, również przez konsumentów, przy użyciu udostępnianych odpłatnie lub nieodpłatnie maszyn do automatycznego nabijania gilz papierosowych, z wyłączeniem wytwarzania papierosów domowym sposobem w gospodarstwach domowych,
- zmiana stawki akcyzy na cygara i cygaretki poprzez wskazanie, że stawka ta wynosi 280,25 zł za każdy kilogram,
- dodanie w ustawie o podatku akcyzowym regulacji, zgodnie z którą obowiązek oznaczania papierosów produkowanych przy użyciu maszyn do automatycznego nabijania gilz papierosowych ciąży na podatniku, o którym mowa w art. 13 ust. 1a ustawy,
- dodanie w ustawie o podatku akcyzowym regulacji, zgodnie z którą w przypadku obowiązku oznaczania papierosów produkowanych przy użyciu maszyn do automatycznego nabijania gilz papierosowych oznaczenie papierosów podatkowymi znakami akcyzy przez jednego z podatników powoduje wygaśnięcie obowiązku z tego tytułu wobec pozostałych podatników,
- dodanie w ustawie o podatku akcyzowym regulacji, zgodnie z którą w przypadku produkcji papierosów przez konsumentów, przy użyciu udostępnianych odpłatnie lub nieodpłatnie maszyn do automatycznego nabijania gilz papierosowych, papierosy powinny być prawidłowo oznaczone podatkowymi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w .przypadku, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 5, bezpośrednio po ich wyprodukowaniu.

Uzasadnienie proponowanego działania:

W celu unikania opodatkowania papierosów właściwą stawką akcyzy, w miejscach sprzedaży detalicznej, w których sprzedawany jest tytoń do palenia oraz cygara udostępniane są maszyny (urządzenia) do automatycznego nabijania gilz papierosowych (wytwarzania papierosów) przy użyciu zakupionego tytoniu do palenia lub cygar. Maszyny te, po umieszczeniu w nich przez klienta sklepu tytoniu do palenia lub cygara oraz gilz papierosowych i przyciśnięciu odpowiedniego przycisku, w sposób automatyczny wytwarzają papierosy.
Definicja produkcji wyrobów tytoniowych zawarta w ustawie o podatku akcyzowym jest definicją szeroką. W rozumieniu ustawy produkcją wyrobów tytoniowych jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie. Przy obchodzeniu przepisów prawa dotyczących stawek akcyzy na poszczególne rodzaje wyrobów tytoniowych wykorzystywana jest natomiast definicja producenta zawarta w dyrektywie Rady 2011/64/UE, zgodnie z którą za producenta uznaje się osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, która przekształca tytoń w wyroby przemysłowe przeznaczone do sprzedaży detalicznej. W związku z tą definicją podmioty udostępniające maszyny twierdzą, że pomimo definicji produkcji wyrobów tytoniowych zawartej w ustawie, proceder ten nie stanowi produkcji papierosów, ponieważ to sami klienci wytwarzają papierosy, a wytworzone papierosy nie są przeznaczone do sprzedaży detalicznej.
Dodatkowo do produkcji papierosów m.in. przy użyciu przedmiotowych maszyn używane są również tzw. cygara imprezowe ważące np. 100 gramów, których wypełnieniem jest krajanka tytoniowa lub zrolowane fragmenty liści tytoniu.
W związku ze stwierdzonymi przypadkami produkcji papierosów z tytoniu do palenia lub cygar przy użyciu maszyn udostępnianych w miejscach sprzedaży detalicznej należy podjąć działania, które przeciwdziałałyby tym zjawiskom. W tym celu proponuje się, aby definicją produkcji wyrobów tytoniowych objąć dodatkowo wytwarzanie papierosów, również przez konsumentów, przy użyciu udostępnianych odpłatnie lub nieodpłatnie maszyn do automatycznego nabijania gilz papierosowych, z wyłączeniem wytwarzania papierosów domowym sposobem w gospodarstwach domowych, a za podatnika uznać zarówno podmiot, który wytwarza w ten sposób papierosy (obsługuje maszynę do wytwarzania papierosów), jak i podmiot, który udostępnia odpłatnie lub nieodpłatnie maszynę do automatycznego nabijania gilz papierosowych lub posiada tytuł prawny do dysponowania miejscem, w którym udostępniana jest taka maszyna.
Jednocześnie należy wprowadzić regulację przewidującą, że akcyza zapłacona z tytułu produkcji papierosów przez jednego podatnika spowoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego pozostałych podatników.
Konsekwencją wprowadzenia powyższych zmian będzie również obowiązek oznaczania papierosów produkowanych przy użyciu maszyn do automatycznego nabijania gilz papierosowych podatkowymi znakami akcyzy. Obowiązek ten będzie spoczywał na podatniku, o którym mowa w art. 13 ust. 1a. Oznaczenie papierosów podatkowymi znakami akcyzy przez jednego z podatników wymienionych w art. 13 ust. 1a spowoduje wygaśniecie obowiązku z tego tytułu wobec pozostałych podatników.
Dodatkowo, w związku z wykorzystywaniem do produkcji papierosów tzw. cygar imprezowych, proponuje się zmianę sposobu opodatkowania cygar poprzez wprowadzenie stawki akcyzy uzależnionej od wagi cygara, a nie jak obecnie od sztuki.

34) **Wprowadzenie możliwości wyboru przez podatnika właściwego organu podatkowego w zakresie akcyzy, w sytuacji gdy czynności prawne podlegające opodatkowaniu akcyzą zostały dokonane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą wystąpiły na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych.**

Propozycja:

Proponuje się dodanie regulacji wprowadzającej możliwość wyboru przez podatnika podatku akcyzowego organu podatkowego właściwego w zakresie akcyzy, przez złożenie stosownego oświadczenia, jedynie wówczas, gdy ze względu na miejsce wykonywania czynności prawnych lub wystąpienia stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą, właściwe są dwa lub więcej organy podatkowe, przy jednoczesnym zachowaniu obecnie obowiązujących przepisów określających szczegółowe sposoby ustalania właściwości.

Uzasadnienie proponowanego działania:

W aktualnym stanie prawnym właściwość miejscową organu podatkowego ustala się według adresu zamieszkania (w przypadku osoby fizycznej), albo według adresu siedziby podatnika (w przypadku osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej). W związku z proponowanym rozwiązaniem podatnik będzie mógł wybrać alternatywnie jeden z organów podatkowych właściwych miejscowo ze względu na: miejsce zaistnienia stanów faktycznych podlegających akcyzie, miejsce wykonywanych czynności prawnych podlegających akcyzie, lub w zależności od statusu prawnego – adres zamieszkania lub adres swojej siedziby. Podkreślić należy, że podatnik nie będzie miał możliwości wyboru organu podatkowego, jeżeli czynności prawne opodatkowane akcyzą lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej tylko jednego organu podatkowego.

Zmiana ma na celu stworzenie dla podatników jak najlepszych i najdogodniejszych warunków do kontaktu z organami podatkowymi.

35) **Upoważnienie Ministra Finansów do określania wykazu zadań o charakterze materialno-technicznym dotyczących obsługi podmiotów w zakresie akcyzy, do wykonywania, których właściwi będą oprócz naczelników urzędów celnych i dyrektorów izb celnych również naczelnicy urzędów skarbowych i dyrektorzy izb skarbowych.**

Propozycja:

Wprowadzenie delegacji fakultatywnej dla Ministra Finansów do określenia w drodze rozporządzenia wykazu zadań o charakterze materialno-technicznym dotyczących obsługi podmiotów w zakresie akcyzy, do wykonywania, których właściwi będą oprócz naczelników urzędów celnych i dyrektorów izb celnych również naczelnicy urzędów skarbowych i dyrektorzy izb skarbowych.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym organami podatkowymi właściwymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej. Wprowadzenie powyższej regulacji, poprzez określenie wykazu zadań o charakterze materialno-technicznym dotyczących obsługi podmiotów z zakresu akcyzy (np. przyjmowanie wniosków, deklaracji podatkowych), które mogą wykonywać również naczelnicy urzędów skarbowych i dyrektorzy izb skarbowych, przyczyni się do zwiększenia efektywności i sprawności funkcjonowania (działania) administracji podatkowej w zakresie poboru podatku akcyzowego.

36) Wprowadzenie regulacji zwalniającej pojazdy sanitarne przeznaczone dla zespołów ratownictwa medycznego z opodatkowania podatkiem akcyzowym.

Propozycja:

Proponuje się dodanie regulacji wprowadzającej zwolnienie od akcyzy samochodów osobowych stanowiących specjalistyczne środki transportu sanitarnego, przeznaczonych dla zespołów ratownictwa medycznego, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r._poz. 757 z późn. zm.). Zwolnione samochody winny spełniać cechy techniczne i jakościowe określone w Polskich Normach przenoszących europejskie normy zharmonizowane, których szczegółowe dane zostały określone w Polskiej Normie PN-EN 1789+A1 jako ambulanse ratunkowe (typ B) i ruchome jednostki intensywnej opieki medycznej (typ C).

Uzasadnienie proponowanego działania:

W aktualnym stanie prawnym pojazdy sanitarne wykorzystywane w ratownictwie medycznym są sklasyfikowane pod pozycją CN 8703, która obejmuje samochody osobowe – pojazdy samochodowe przeznaczone zasadniczo do przewozu osób. W związku z taką klasyfikacją zakup ambulansów powoduje konieczność uiszczenia podatku akcyzowego. Z uwagi na inną klasyfikację obowiązek taki nie ciąży natomiast na pojazdach przeznaczonych dla Państwowej Straży Pożarnej i Policji, sklasyfikowanych jako pojazdy specjalistyczne. Taka sytuacja w powszechnym odczuciu narusza zasady sprawiedliwości i równości, budząc jednocześnie wątpliwości natury prawnej. Zwolnienie z podatku akcyzowego specjalistycznych środków transportu sanitarnego przeznaczonych do ratowania życia i zdrowia ludzi pozwoli na zlikwidowanie tej nierówności wobec prawa, ograniczy obciążenia finansowe jednostek ratownictwa medycznego jak również spełni oczekiwania społeczne w tym zakresie.

IV. Termin wejścia w życie projektowanej regulacji.

Przepisy projektowanej regulacji powinny wejść w życie z dniem 30 czerwca 2015 r. mając na uwadze postanowienia uchwały Nr 20 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. z 2014 r. poz. 205).

V. Kwestia zgodności projektowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozwiązania są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

VI. Wymóg dokonania notyfikacji projektowanej regulacji.

Projektowane regulacje nie wymagają notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

DYREKTOR
Departamentu Podatku
Akcyzowego

Wojciech Bronicki

Osoby właściwe w sprawach projektu:

1) Agnieszka Zaręba-Bielenik
   p.o. Naczelnika Wydziału Opiniowania, Legislacji i Orzecznictwa
   w Departamencie Podatku Akcyzowego
   tel. 022 694 52 31
2) Anna Maciak
   p.o. Naczelnika Wydziału Składów Podatkowych i Procedury Zawieszenia Akcyzy
   w Departamencie Podatku Akcyzowego
   tel. 022 694 37 66
3) Anna Kowalczyk-Markowska
   Naczelnik Wydziału Zwolnień i Zabezpieczeń Akcyzowych
   w Departamencie Podatku Akcyzowego
   tel. 022 694 39 95
4) Ewa Żabik
   Naczelnik Wydziału Znaków Akcyzy i Podatku od Wydobycia Niektórych Kopalin
   w Departamencie Podatku Akcyzowego
   tel. 022 694 52 95